

Martin Nezval Tomáš Vorel

ULOVIT MILIARDÁŘE

Drsná filmová komedie

NOVÁ VERZE

dle románu Martina Nezvala „Jak ulovit miliardáře“

©NezvalVorel2008

0:1 V autě – noc

Patrik sedí na zadním sedadle auta, které jede volnými nočními ulicemi. Oblečený je velmi nákladně, avšak sportovně.

Hlas Patrika:

Kde jsou ty časy, kdy jsme privatizovali východní Evropu?
Oficiálně jsem patřil, podle časopisu Forbes,
mezi sto nejbohatších lidí světa...

Díky mým podpisům na směnkách putovaly astronomické částky z
jedné země do druhé a zpět, anebo ještě dál...

Ne, nejsem nikterak vyjímečný...
Vy jste určitě schopnější než já,
ale já dokážu být vždycky včas a na správném místě...

0:2 Před vilou – noc

Před honosnou vilou zastavuje auto. Patrik z něj vystupuje a pokynem se loučí.

Patrik:

Zítřka v osm.

Auto odjíždí, zní hudba.

Patrik se spokojeně rozhlédne kolem, pokochá se a kráčí ke vchodu vily.

Hlas Patrika:

Všechno, jak má být...
Obloha, naše ulice, moje vilka...

V té chvíli ho někdo zezadu kopne. Do té doby byl schovaný za popelnicí. Je to malý cikánek Lájoš v košilce s fižím, v černém fráčku a s houslemi v ruce.

Lájoš:

Naval kilo!

Patrik, jak je zkouřený, nechápe agresivitu někoho, kdo je oblečen jako houslový virtuos.

Lájoš:

Naval kilo!

Lájoš kopne okovanou botou Patrika do holeně.

Lájoš:
Bude to, ty pičo!

Patrik se snaží celou věc pochopit. Potom ho napadne, že kolem bude víc grázlů, ale nikdo kolem není. Vztáhne k Lájošovi ruku a pohladí ho.

Patrik:
Já ti rozumím, jsou na tebe zlí, co?

To vyhodí Lájoše z kontextu. Bezradně se otočí jako by k režisérovi, co má dělat. Vzápětí kopne Patrika podruhé. Dostal totiž ráznou instrukci do pecky v uchu.

Skopový, m.o.:
Kopni ho ještě jednou. Perfektní.
Sekni sebou na zem a svíjej se. Akce!

Lájoš sebou sekne na zem a svíjí se.

Lájoš:
Ne, do hlavy mě nekopejte, prosím!!!

To už kolem prochází „náhodná“ kolemjdoucí, vychrtlá žena intelektuálního typu s partnerem obdobného ražení. Když žena vidí ten výjev, začne ječet a zvedne deštník k útoku.

Intelektuálka:
Co mu děláte!!!?

Lájoš:
Ne, do hlavy mě nekopejte, prosím, pane!!!

Intelektuálka začne řezat Patrika deštníkem. Její partner opodál se cítí nesvůj.

Intelektuálka:
Co mu to děláte, vy odporný zbabělče?!

Patrik se dá raději na útěk a mizí ve své vile. Intelektuálka přiklekne k Lájošovi a nyní se zděsí ještě víc.

Intelektuálka:
Vždyť to je malý Rom! Rasisto!!!

Intelektuálka se snaží pomáhat Lájošovi.

Hlas Patrika:
Znejistěl jsem, jestli to nebyla jen halucinace.
Ale nakopnutá holeň bolela jak čert...

0:3 Hala vily – noc

Krásná Kateřina vítá Patrika. Hraje přivítání plné domácího štěstí. Objímá ho a poté na něj vyskočí, aby ho objala nohami kolem pasu. Patrik nechce urazit, tak předstírá, že mu to vyhovuje.

Hlas Patrika:
Moje milovaná rosnička Kateřina.
V televizi předpovídá počasí.
Ne, že by to byla pro herečku nějak závratná kariéra,
ale přinejmenším ji všichni znají...

Kateřina:
To je dobře, že už jsi doma. Nejsi rád, že už jsi doma?
Nemysli si, že nevím, že někoho máš!

Kateřina zajede jazykem smyslně Patrikovi do ucha.
V té chvíli od sebe Kateřina Patrika prudce odhodí.

Kateřina
Ty mě vůbec neposloucháš!

Patrik je na podobné stříhy zvyklý, vrací se do chodby a zapíná bezpečnostní zařízení střežící vchod.

Patrik:
Ale poslouchám. Cos říkala?

Patrik ji plácne po zadku a z výšky se posadí do extravagantně modré velké sedačky.

Kateřina:
Copak jsem pro tebe jen hadr?

Patrik:
Jak tě to mohlo napadnout?

Patrik si zachová ve tváři laskavý výraz.
Kateřina láskyplně složí hlavu do Patrikova klína.

Kateřina:
Dnes mi volal do televize chlápek.
Prý jsem ho vrátila do života.
Byl v nemocnici na operaci a vždycky se těšil,
až mě uvidí hlásit počasí.
Chceš něco jíst?

Kateřina se přitulí k Patrikovi, až v něm vzbudí touhu ji ochraňovat.

Patrik:
Už takhle jsem tlustej.

Kateřina si na něj obkročmo sedne.

Kateřina:
Mně se líbíš. I kdybys měl o deset kilo víc.
Tak aspoň uvařím čaj.

Patrik ze sebe Kateřinu sundá. Použije k tomu výmluvu.

Patrik:
Skočím za Davidem.

Patrik zamíří po schodišti nahoru. Kateřina hodnotí Patrika nespokojeným pohledem. Vezme hrníček a nejráději by ho po Patrikovi hodila.

Patrik mluví přímo do kamery, jako by točili jeho medailon.

Patrik:
Vztahem se mnou získala Kateřina ekonomické jistoty.
Poskytovali jsme si iluzi souznění.
Není to nádherné - uchopitelný vztah,
v němž je vše předem dané?
Pánové, už to samo o sobě je hodnota...

0:4 Pokoj vily – noc

Desetiletý David paří na počítači a joystickem získává body ve vietnamské válce. Vstupuje Patrik.

Patrik:
Ahoj.

David nevěnuje Patrikovi pohled.

David:
Počkej, jen co postřelím to komoušský komando!
Seš out, ty směšnej Vietcomčíku.

David má na sobě triko s rudou hvězdou. Zvedně vítězně ruce nad hlavu a rozběhne se proti Patrikovi. Ten ho známým chvatem složí k zemi. Na zdi je plakát Che Guevary.

Patrik:
Tenhle týden jsem pořád ještě silnější, ty komouši jeden!

David:
Však ono to přijde, chlapečku.

Patrik vstává za země, kde seděl Davidovi na hrudi.

Patrik:
Co novýho ve škole?

David:
Důležitější než jedničky jsou prachy,
to si zapiš za tykadla.

David zaútočí na Patrika tentokrát zezadu a chytne ho kolem krku.

Patrik:
Já myslel, že nejdůležitější je dobrá muzika...

David:
A co když někdo vyhraje v loterii, synku? Štěstí je lepší než nejlepší plán!

David koulí očima, jak je tatínek blbý.

Patrik:
Štěstí je hezká věc, ale nemůžeš s ním počítat.

Patrik stáhne Davida k sobě. Oba leží vedle sebe napříč na kanapi a filozofují.

David:
Když pracuješ, vždycky tě někdo oholí.
Lepší je podnikat.

Patrik:
Jak chceš podnikat, když nic pořádně neumíš?

Ta otázka Davida zaujala. Sedne si na kanape do tureckého sedu a bohatě gestikuluje pod portrétem Che Guevary.

David:
Tak si najmeš lidi. Podnikatel se musí
umět hlavně správně rozhodnout.
Kdy investovat a kdy prodat.
Hlavní je mít instekt.

Patrik:
Snad instinkt.

David:
No to taky. Jako zvířata. Prej se ztrácí,
když člověk moc studuje, říkal to v televizi ten ze superstar.
Proto nechci moc studovat, abych měl jako ten instinkt.

Patrik vstane. Na stole vidí Davidovu žákovskou knížku. Začne si v ní listovat a při pohledu do ní začne hrát srdeční záchvat.

Patrik:
Hrůza. Jestli budeš mít jen instinkt
a nebudeš nic umět, tak tě taky všichni oholí.

David:
Až dostanu ty peníze po mámě, to budu velkej boháč, co?

V té chvíli se pohledy syna a otce spojí. Patrik by ho nejraději pohládil – ale přece jen – David už je velký.

Patrik:
To budeš, ale v penězích ti nikdo stoprocentně neporadí.
Respektive radilů bez peněz budeš mít spoustu.
A budeš to ty, koho budou chtít oholit!

Patrik naznačí ránu do Davidova břicha.

0:5 Před domem Skopového – den

PhDr. Ivan Lehký, sotva třicetiletý, zaparkuje u chodníku svého Hummera. Lehký se snaží být oblečen vždy velmi trendově. Mluví přímo do kamery, jako by točili jeho medailon.

Lehký:
Nejdůležitější je být první, kdo začne lhát!
Ano, prý jsem nejmocnější lobbista v zemi.
A to jen proto, že premiér týhle země je můj kámoš.

Lehký vystupuje z auta a sune se k domu, spíše barabizně, kde přebývá Skopový se svou rodinou..

Lehký:
Patrika Grossmanna jsem znal.
Bezva brach, takříkajíc,
Chtěl jsem s ním vždycky dělat,
ale on dal přednost těm dvěma buzerantům...

To už mu od vchodu kyne v plátěných kraťasech a ušmudlaném triku novinář Jiří Skopový, jehož vlasy jsou mastnotou přirozeně spleteny v dredy.

0:6 Dům Skopového – den

Ivan Lehký a Jiří Skopový procházejí polorozpadlým domem směrem na půdu.

Lehký se zvědavě dotkne prstem plesnivé zdi a ihned pořádný kus odpadne. Ještě že je Skopový vpředu, takže to nezaregistruje.

Lehký:
Byznysmeni sice mají čistý oblek,
ale uvnitř jsou hnusně špinaví.
U novinářů je tomu, takříkajíc, naopak...

Skopový se zastaví a prudce se na Lehkého obrátí.

Skopový:
To jako narážíš na to, že mám špinavý triko?

Lehký:
Kdepak, to by mě ani nenapadlo.

Mládenci vystupují po slepičích schodech do kutlochu na půdě.
Lehký se podívá nahoru a vidí nad sebou Skopového zadek se skvrnou od kečupu.

Skopový:
Jo, byznysmeni jsou vymydlení,
aby zakryli ty svinstva, co maj v duši...

0:7 Kutloch Skopového - den

Lehkého omráčí pach, který ve střížně vládne; rovněž sleduje, jestli ho Skopový něčím nenahrává.

Lehký:
Jak to vypadá?

Skopový:
Super biják! Lidi konečně uvidí, co je to za hajzla...

Skopový usedne hrdě k počítači.
Lehký se obává, aby se neušpinil, proto zůstane raději stát.

Na monitoru se zjeví cikánek v černém fráčku a v bílé košili s fížím. Válí se na chodniku a zoufale skučí: „Ne, do hlavy mě nekopejte, prosím!!!“ Poblíž stojí Grossmann. „Co mu děláte!!!?“ úpí intelektuálka. „Ne, do hlavy mě nekopejte, prosím, pane!!!“ „Co mu to děláte, vy odporný zbabělče?!“ Záběr končí na detailu intelektuálky.

Skopový hrdě pohlédne na Lehkého, ale ten není vůbec spokojený.

Lehký:
Počkej, já myslel, že tam bude, jak toho kluka seřeže.

Skopový:
Tohle všechno řekneme v komentáři!
Bude z toho hysterie jak nikdy! Špičkovej biják...

Lehký by chtěl chodit po místnosti, vždy však narazí na nějakou bizarnost: Trenky v knihovně, ponožky přes šňůru ve výšce očí ap.

Lehký:

Tak já vám, s prominutím, najmu za těžký merge
policajta ze sledovačky, a vy si mi troufnete nabídnout tohle!
Potřebuju, aby toho kluka seřezal jak koně!
Do zítřka. Pozítří rozjíždíme kampaň...

Skopový:

A co ti ten Grossman vlastně proved...?

Lehký Skopovému prstem naznačí, aby šel blíž a zašeptá; kdyby náhodou byl nahrávaný. Tím rovněž Skopovému naznačuje, jak by mohl dopadnout.

Lehký:

Nic. Jen nám stojí v cestě při privatizaci Komerční banky.
Nic osobního v tom není. Jen byznys.

Skopový:

Ty si ale pěkná svině...

Lehký:

Nežvaň vo morálce, když nedokážeš udělat svoji práci...

Lehký si zoufale sedne do křesla v rohu, ovšem vzápětí vyskočí. Sedl si do párku z hořčicí.

Skopový:

Hele, co to v té reportáži naznačit,
jako že si kupuje kluky na hlaváku....

Lehký:

Hmm, já vím akorát, že se říká, že je Žid...

Skopový dojídá rozsedlý párek a drbe se na bílém těle, což uráží Lehkého estetický vkus.

Skopový:

Tak von je to Žid, jo? Tak teď jsem pochopil,
proč šel tak nahoru. Česnekovina jako vyšitá.

Skopový pomáhá čistit Lehkému kalhoty.

Lehký:
Tak to nechte někde natrikovat!

Skopový:
Co si myslíš o židovským spiknutí?

Víkem v podlaze se zjeví paní Skopová v ušmudlané zástěře. Spatří, jak její manžel čistí Lehkému skvrnu na zadku.

Skopová:
Jirko, pomůžeš mi konečně s tou skříní?!

Skopový:
Neruš, pracuju!

Skopová:
Ccc, pracuju. Hlavně že dva roky
nemáme hajzl a chodíme do lesa!

Paní Skopová zmizí; práskne vztekle víkem.

Lehký:
Vy fakt nemáte záchod?

Skopový si poklepe na hlavu, jako že není blázen.

Skopový:
Copak můžu představovat barák? Hned by po mně šli,
kde jsem na to vzal. Chápeš? Taktika!
Jsem nezávislej novinář.

Lehký si sundává kalhoty, aby zkontroloval spoušť.

Lehký:
V počítači dnes můžeš vytvořit i celého člověka.
Nejdůležitější je být první, kdo začne lhát.

Skopový:
Znám jednoho chlápka, co by to dokázal.
Ale bude stát ranec – je namlsanej, jak smaží reklamy.

Skopový si dlaněmi prohrábne mastné vlasy.

Lehký:

Super. Tak mě překvapte svou kreativitou, draku!

Skopový náhle vytrhne Lehkému kalhoty z rukou a prohmatává je.

Skopový:

Moment - nenahráváš náhodou, co si tady říkáme?

Lehký:

Co blbneš, to by mě ani nenapadlo.

Skopový:

No jen aby.

Skopový hodí Lehkému kalhoty zpět.

Lehký spěšně odchází z kutlochu.

Skopový se pouští do stříhu a přitom si notuje.

Skopový:

*Bude pogrom na Žida,
ať si co chce povídá!
Bude pogrom, bude,
všechno po něm zbude!*

0:8 Kancelář Patrika – den

V Patrikově kanceláři je na návštěvě pan Jánský, předseda PEEN klubu. Zatímco Patrik vládne za svým mohutným stolem na vyvýšeném stupínku, Jánský se krčí dole na židli.

Od konferenčního stolku, z pohodlných křesel, věc sledují Rázný s Goldem. Před sebou mají každý tácek s grilovaným kuřetem; jako by je Patrik odvolal z rychlého manažerského oběda a oni si vzali požitiny sebou. Gold má na sobě bílý slušivý oblek s vestou. Je malý, vychrtlý a plešatý, avšak mimořádně bystrý a pedantický. Rázný proti němu vypadá jako barokní anděl se sklonem k bohémskému životu. Cihlový oblek mu zdaleka tak nepadne. Vzájemně jsou však nerozlučná dvojka.

Jánský sice žádá o sponzorský příspěvek, ale chce vypadat světácky. Jde o udržovaného šlachovitého muže, který se snaží mít image britského intelektuála.

Jánský:
Hádejte, kdo to byl Karel Čapek?

Patrik:
Spisovatel.

Jánskému vadí, že mu není věnována plná pozornost, ovšem ví, že jeho audience je časově limitována.

Jánský:
Ale hlavně to byl vynikající lobbyista.
Měl dokonalý přístup k prezidentovi Masarykovi.
No a když nějaký podnikatel potřeboval něco od prezidenta,
kdo myslíte, že to geniálně zařídil?

Rázný okusuje kuřecí stehno, které třímá v ruce, zatímco Gold se snaží jíst příborem.

Rázný:
Jánský, zrychlete...

Jánský přemýšlí, jak nejlépe by přítomné zaujal.

Jánský:
My, v PEEN klubu, duchovní potomci Karla Čapka,
jsme zase za dobře s naším prezidentem.
Takže když vy budete něco potřebovat,
my můžeme zase ... rozumíte mi...?

Rázný pokračuje s renesančním rozmachem v konzumaci kuřete.

Rázný:
Jako že ty prachy, co pan Grossmann
pošle do PEEN klubu, se mu vrátí?

Gold si distinguovaně čistí párátkem zuby.

Gold:
Jako že můžete zařídit, aby se pan President dostavil,
řekněme, na náš chanukový... tedy vánoční večírek...?

Jánský:
Nebo můžeme zmenežovat,
aby přišel na slavnostní otvírání nějaké vaší filiálky...

Patrik:
Promiňte, nemám moc času.
Kolik byste chtěli?

Jánský:
Milion...

Patrik:
Milion a půl. Jsem přece ctitel české kultury.

Jánský:
To je přece o vás všeobecně známo.

Rázný nabídne Jánskému talířek, zda si také nevezme stehno.

Patrik:
Já bych si prezidenta nechal na privatizaci Komerční banky.
Dodáme mu nějaký šťavnatý projev.

Rázný si otvírá plechovku piva.

Rázný:
Doufám, že zařídíte zařídíte, aby ho pronesl.

Jánský:
To nebude problém.

Patrik:
Promiňte, musím na valnou hromadu naší pojišťovny.
Chceme se totiž vrhnout i na bankovníctví. Ale pšt, je to tajemství.

Rázný pochopí situaci, ujme se Jánského a vyprovodí ho ven.

Jánský:
Děkuji.

Sotva Jánský zmizí, Gold vyhrkne na Patrika.

Gold:
Pate, nezaznamenal jsi kolem sebe něco podezřelého?

Patrik má pocit, že ho Gold zdržuje od akce.

Patrik:
Jak to myslíš?

Gold je vystrašený.

Gold:
Jak to říkám. Něco se děje.
Obvyklý kanály přestaly fungovat...

Rázný se vrací pro Golda, aby ho vytáhl z místnosti.

0:9 Hala vily – večer

Kateřina nevěřícně zírání na televizi.

Patrik, m.o.:
Za dva dni vyrukovala televize
s největším nesmyslem, který kdy koho mohl napadnout.
Říkali tomu „právo veřejnosti na informaci“.

Kateřina zoufale ječí.

Kateřina:
Patriku! Patriku! Kde seš! Pojď sem rychle!

Do místnosti vpadne Patrik i David.

*Na velké plazmové obrazovce fackuje Patrik nebohého rómského houslistu. Poté po něm skáče a kope do jeho bezbranného těla.
Obraz podbarvuje tklivá cikánská houslová melodie.
Obrazovku ovládne hlava investigativního reportéra Skopového. Starostlivá tvář a zplihlé vlasy naléhavě informují, že právě zde, před miliardářovou vilou, se ta odporná zvrhlost stala.*

*Skopový:
Rasistická nenávisť vedla velkopodnikatele
Grossmanna k tomu, že bestiálně seřezal
nadaného romského houslistu...*

V příštím záběru štká učitelka houslí.

*Učitelka houslí:
Je to mimořádný talent.
Nedokázala bych se smířit s tím,
že by už nemohl hrát.
Vždyť mu ten zlý člověk mohl zmrzačit prsty...*

*MUDr. Slunéčko:
Jestliže někdo rychle zbohatne,
a to je případ pana Grossmanna,
žije pochopitelně ve stresu.
Ten stres se může kompenzovat tím,
že dotyčný zbije bezbranné dítě.
Zvláště když ho animálně irituje romská barva kůže...*

Pohledy Davida a Kateřiny propalují Patrika jako autogen.

Kateřina:
Neznat tě, tak si myslím, že jsi nějaké rasistické prase!

V televizi běží reklama.

Kateřina pobíhá po celém přízemí.

Patrik:
Já nikoho nezkopal!

Patrik stojí uprostřed místnosti. David ho z dálky nevěřicně pozoruje.

David:
Tati, vždyť to bylo v televizi!

Patrik udělá k Davidovi krok, ale David jako by o krok ustoupí, proto se Patrik zastaví.

Patrik:
Copak jsem tě někdy zmlátil?

Kolem obíhá Kateřina.

Kateřina:
Ty nechápeš, jak mě ohrožuješ!
Co když to použijí proti mně.
Copak mně chceš zničit kariéru..?

Kateřina teatrálně odběhne z haly.

0:10 Hala vily – noc

Patrik stojí u velké prosklené stěny a dívá se ven. Golda i Rázného má za zády. Ti dva tam působí, ve svých oblecích bílé a cihlové barvy, poněkud bezprizorně.

Patrik:
Víte aspoň, kdo za tím stojí?

Rázný:
Těžko říct, dělají to moc chytře...

Patrik:
Hlavně že si umíte včas fakturovat...

Gold:
Pate, přestaňme se obviňovat.

Na ulici se nic neděje. Za chvíli vedle Patrika stojí Gold i Rázný. Každý z jedné strany. Také se dívají ven. Patrik na ně nepohlédne. Mluví zdánlivě nevzrušeně.

Patrik:
Copak to nedokážete z někoho vytáhnout?
Proč se někdo neožere s novinářema, co o tom píšou?!

Gold
Možná to souvisí s privatizací Komerčiální banky.

Gold fascinovaně pohlédne na svou ruku, která se chvěje. Pokusí se jí zastavit. Náhle se v Patrikovi probudí všechen vztek. Kopne do židle, která vletí do stěny. Gold jde okamžitě uklízet židli. Dívá se i na díru ve stěně. Mimicky Patrikovi naznačuje, že o nic nejde.

Rázný:
Pokud se nedokážeme efektivně bránit,
tak nám Komerčiální banku vláda neprodá!

Rázný si stoupne před Patrika, aby získal jeho pohled.

Rázný:
Zítřa zaútočí i na nás...

Patrik:
Jak to – vás?

Vystrašený Gold přejde k tašce a podá mu odtah zítřejších novin.

Titulek: **Gold s Rázným se pokusili podplatit novináře!**

Podtitulek: **Grossmannovi Žoldáci čelí podezření.**

Patrik:
Vzhledem k tomu, pánové, že jste se drželi
celou dobu v anonymitě a takhle vás teď prohodili...

Patrik hodí noviny na stůl a sedne si za něj.

Gold:
Jasně máme padáka. Už jsme ti na hovno...

Patrik místo rychlé reakce přemýšlí.
Náhle vstane a chodí po prostoru.

Patrik:
Moment! Oni mi radí, abych se vás zbavil.
Pozor: jakou vyšlu message, když je poslechnu?
Že odepíšu každého, na koho ukážou...

Gold a Rázný nevěří svým uším.

Patrik:
Takže místo abych vás nakopal,
tak s váma musím dál makat na iluzi,
že za náma stojí ještě větší síla, než si dokážou představit...

Patrik se jde ještě jednou podívat z okna.

Patrik:
Proč jste nezaparkovali před domem jako vždycky.

Rázný:
Promiň, Pate, každý si hlídá svou prdel.

0:11 Ložnice vily - noc

Patrik s Kateřinou spí vedle sebe. Nedotýkají se žádnou částí těla. Otevírají se dveře. Někdo se k Patrikovi blíží, někdo na něj sahá. Patrik se lekne a prudce se vztyčí. Nad sebou vidí Davida v pyžamu a s dekou na zádech.

Patrik:
Co je?

David:
Můžu si k vám lehnout?

Patrik:
Co blbneš?

David:
Já se bojím.

Patrik:
Čeho?

David:
Že tě zastřelí.

Patrika to překvapí.

Patrik:
Proč by mě měli zastřelit?

To už se probouzí Kateřina a orientuje se v situaci.

David:
Kluci mi říkali, že jsi mafián.
A ty přece vždycky někdo zastřelí, když jsou nepohodlný.

Patrik:
Jdi si lehnout. Neboj, nic se mi nestane.

Kateřina:
Pojď ke mně. Neboj.

Oba mu udělají místo uprostřed. Kateřina mu náhle spontánně nahrazuje mateřskou náruč.

David:
Že nejsi mafián.

Patrik se snaží zažertovat.

Patrik:
To je nějaký nový druh sýra, že..?

Všichni tři se zasmějí.

0:12 Ulice města – den

Lidé proudí ráno do práce. Přes to jdou záběry prvních stránek významných deníků. Média informují o skandálním chování významného podnikatele, který se ukázal být odporným rasistou. Titulky: **Velkopodnikatel Grossmann surově seřezal houslistu, Nejbohatší český rasista řádl, Grossmann zkopal talentovaného Roma ... Výprodej v obchodním domě!!!** Titulky jsou čteny ženským hlasem; jeden se snaží přebít druhý, hudbou náležitě podbarveny.

0:13 Kancelář Patrika – den

Patrik sedí za stolem, projíždí internetové stránky a rezignovaně zírá. V intercomu se ozve hlas jeho stárnoucí sekretářky. Má zrovna ji, aby se s ní nespustil. Ona zase ví, že by stěží sehnala lepší místo.

Sekretářka, m.o.:
Pane Grossmanne,
volá vás ministerstvo, přepojím vás.

Patrik vítá možnost akce.

Patrik:
Děkuju.

Ve dveřích se objeví sekretářka.

Sekretářka:
Pozor, ministr ani šéf odboru s vámi nechtějí mluvit...

Patrik vezme telefon a sekretářka ho sleduje, má o něj starost.

Patrik:
Grossmann.

Pátlová, m.o.:
Dobrý den, u telefonu Pátlová, asistentka ministra.

Patrik se pokusí být vůči sluchátku svůdný jako ďábel.

Patrik:
Jsem nadšený, že vás slyším, Evo!
Pořád si slibujeme ten oběd...

Na stěně kanceláře visí devět zlatých plastik - devět múz; vše je zařízeno s obrovským vkusem jako pro imperátora.

Pátlová, m.o.:
Mám vám vyřídit vzkaz od pana ministra.
Je prý bezpodmínečně nutné,
abyste stáhli přihlášku ze soutěže o Komerční banku.

Patrik pustí hlasitý odposlech a rádo by uvolněně se posadil do křesla.

Pátlová, m.o.:
Svou účastí v tendru hážete na celou privatizaci...
pan ministr konkrétně řekl: podezření z něčeho nekalého.

Patrik:
A proč mi nezavolá ministr sám?
Kdykoliv jste v té vaší straně něco potřebovali,
vždycky jsme se do vás vysypali!
Vzpomínáte, jak jste neměli na výplaty...

Sekretářka Patrikovi naznačuje, že až tak tvrdě zase ne. Patrik jí ovšem dává na srozuměnou, že přesně ví, co dělá.

Pátlová, m.o.:
Až si prý vyřešíte problémy, a vy si je prý určitě vyřešíte,
máte se přihlásit do jiný soutěže...

Kamera nabízí detail nervózních rukou sekretářky.

Patrik:
Nic podobného vám nepošlu!

Patrik vypne telefon a mrskne jím do rohu, až se rozletí.
Do kanceláře vpadne holohlavý Gold v bílém obleku s vestičkou s tloustnoucím Rázným v nepadnoucím cihlovém obleku, který působí jako extravagantní barokní anděl.

Rázný:
Víš, kdo za tím stojí! Lehký!

Sekretářka se stáhne; zavírá a nechává přítomné o samotě. Gold pohlédne na rozbitý telefon. Rozhodne se ho posbírat a dát dohromady.

Patrik:
Lehký?

Rázný:
Co jsme s ním privatizovali Chemoprůmysl?

Patrik:
Jo tenhle: „Nejdůležitější je být první, kdo začne lhát...“

Gold podá Patrikovi telefon, který dal jakž takž k sobě.

Gold:
Svět je halt jen pro určitý počet.
A oni nás chtějí z toho počtu vystrnadit...

Patrik hodí telefon bez zaváhání do koše. Goldova homosexuální překultivovanost psychicky likviduje.

Patrik:
Nech si ty kecy...!

Patrik se přestává ovládat. Zaboří dlaň do misky s čokoládovými bonbóny a mrskne bonbóny po Goldovi. Ten tak tak uhne.

Patrik:
Najmout si Lehkýho místo vás,
nebyl bych dnes takhle ve sračkách!

Gold okamžitě bonbóny sbírá.

Gold:
Pate, jsme přece profici...

Patrik se snaží sám sebe uklidnit.

Patrik:
Lehký je proti vám dvěma génius!

Rázný počne rovněž sbírat bonbóny.

Rázný:
Co nechat Lehkýno někde sejmout.
Jinak ta lemra nedá pokoj...

Gold:
Egone. Abychom si nekopali hroby...

Patrik souhlasí s Goldem.

Patrik:
Můžeme dělat věci trestuhodný, ale ne trestný...
Zavolám mu...

Patrik vymačkává mobil.

Patrik:
On to nebere!
Zavolám premiérovi....

Ani premiér nebere mobil.

Patrik:
Před pár dny skákali radostí, když jsem jim zavolal.

Poslední bonbón je vrácen Goldem i Rázným do misky.

Rázný:
Nejsou tady štěnice.

Rázný začne kapesním zařízením zkoumat, zda v místnosti není odposlech.

0:14 Televizní studio - noc

Přelíčená Kateřina stojí proti modrému pozadí a předpovídá počasí. Její televizní image souvisí s bodrostí a s rozverností.

Kateřina:

Takže lidičky: Z jihovýchodu se na nás valí mrak jako Brno.
Pokud půjdete ven, nezapomeňte si vzít deštník.
I když – kdo ví! Třeba nám bude pršet štěstí.
Hlavně aby mi nenamokl účes. Ale to by zase
měla radost moje kadeřnice Dáša; jako že má kšeft.
Mějte se fajn, lidičky, život je senza!

V kabině režisér pořadu kroutí nespokojeně hlavou.

Režisér:

Stop. Dnes to bylo příšerný.

Kateřina si není vědoma, že by cokoliv zkazila.

Ostatní se tváří – ostentativně – jako by ji neviděli.

Kateřina jde do své šatny, vyčerpaně vydechne a začne se odličovat.

V šatně se objeví režisér pořadu.

Režisér:

Kateřino, co ty příšerný přebrebty?!

Režisér má v ruce housku se salámem, kterou do sebe cpe.

Kateřina:

Jaké přebrebty? O ničem nevím...

Režisér se uchechtne a poškrábe v podpaždí. Může mu být pětatřicet, na sobě modré manšestráky a zelenou džínovou košili.

Režisér:

Chceš tvrdit, že jako režisér neslyším!?
A co to máš za otřesnou blůzu?

Režisér se odpudivě kření a Kateřina je na zhroucení.

Kateřina:

To mi přece dali v kostymérně, žes mi to sám vybral.

Režisér si zblízka prohlíží ten hadr; tím vstoupil do jejího osobního prostoru. Kateřina neví, jak se situací naložit.

Hlas Kateřiny:

Asi se rozhodl dát mi vychutnat, že jsem mu kdysi nedala.
Celou dobu se ke mně choval korektně, ale teď...

Režisér si ji drze prohlédne.

Režisér:

Takovej hnus fialovej bych ti nikdy nevybral!
Škoda, že nemáš vkus, blbko!

Režisér mávne rukou, Kateřina jen zírá na jeho odcházející záda a se usedavě rozbřečí. Mluví přímo do kamery, jako by točili její medailon.

Kateřina:

Všichni si mě celý den takhle dávali.
A to jsem ještě před pár dny byla jejich úžasná kámoška.
Všude mě zvali a chtěli slyšet můj názor.
Každému chlapovi dělalo dobře ukázat
se s nádhernou blondýnou, což teda jsem.
Chápete, co je to za obrovskou odpovědnost,
vystupovat v přímém přenosu...?

0:15 Hala vily - noc

Patrik sedí s Davidem a Kateřinou u večeře. Všichni jí a mlčí.
Kateřina se pokusí dotknout Patrikovy ruky, ale zase ji vrátí zpět.

Hlas Kateřiny:

Kdyby alespoň pochopil, že ho mám ráda;
že s ním budu, i když se proti němu spikne celý svět.
Myslí si, že mě na něm berou jen ty jeho peníze.
Jo, je fajn, že je má, ale to není to hlavní.
Mně totiž přitahují chytří chlapi.
Asi že sama tak chytrá nejsem...

Patrik se snaží odlehčit tíživou atmosféru.

Patrik:

Fakt, se ti to jídlo moc povedlo.

Kateřina sekne pŕiborem.

Kateřina:
Jsi sobec, myslíš jen na sebe.

David:
Táta tě pŕece chválil.

Kateřina:
Viš, jak se teď na mě všichni dívají?

Kateřina odsune znechuceně talíř.

David:
Na to nemám, jdu se chystat do školy.

David odsune talíř a odejde.
Kateřina náhle Patrika obejmě.

Kateřina:
Promiň, jsem blbá. Je toho na mě strašně moc.
Co kdybychom se vzali? Mohu tě požádat o ruku, lásko?

Patrikovi skočí do nosu kysličník uhličitý z piva. To Kateřinu trochu urazí, takže se stáhne zpět. Ne na dlouho. Postupně se začne umísťovat na Patrikovi klíně.

Kateřina:
Teď, když jsi dole, by mi
nikdo nemohl vyčítat, že to dělám pro peníze.
Všichni se na mě dívají jako na kurvu,
kteřá se neštítí spát s rasistou. Prosím tě, mlč!

Kateřina pobíhá hystericky po místnosti. Bezmocně pláče. Kleká si pŕed ním a pokládá mu svou hlavu na kolena.

Kateřina:
Být neznámá pipka, ale všichni mě berou
jako celebritu a pořád mě rozebírají v bulváru.
Ježíš, ono už osm pryč!
Musíš se podívat, jsem v televizi!

Patrik
Ale tam seš pŕece pořád...

Kateřina pouřtí dlkovm ovladačem televizi.

Kateřina:
Dnes to bude něco jinho.
Vystupuju v řou Anky Agorov,
jak dělá s tím svm manřelem. Fakt, to se budeř smt...

Kateřina vezme Patrika za ruku a táhne ho do modr warholovsk sedačky, kde si sednou vedle sebe a pozorují obří obrazovku, ze které se ozývá hudba a smích diváků.

Kateřina:
To je dobr ne...?

Patrik sloř svou hlavu Kateřině do klína. Sex v tom není, jen obrovsk nava.

Patrik:
To je strařn... fakt strařn...proč v tom vystupujeř...?

Kateřina si zařuk na hlavu a dl lskypln Patrika hladí.

Kateřina:
Kmo, ty fakt blbneř!
Vřdyt' to byla jen legrace...

Patrik:
Bingo! Nechceř si sbalit kufry!
Bylo to krsn a bylo toho dost.

Patrik si přitáhne její hlavu a políbí ji na sta.

Kateřina:
Ty, poslouchej, jestli se mnou budeř dl
jednat jako s hadrem, tak t znim.
Klidn se tady podřiznu a zavolám bulvrn novináře.

Kateřina ho bodne prsty pod řebra. Poté odsune Patrika a vstane.

Kateřina:
Promiř, jsem kráva...

Prudce k němu vyrazí – Patrik uř stojí – a obejmeme ho.

Patrik se vyprostí z jejího sevření a jde do své pracovny.

V televizi se vzedme hurónský smích diváků.

0:16 Pokoj vily – noc

Kateřina pohladí Davida po dlouhých kaštanových vlasech.

Kateřina:
Dobrou noc...

David nečekaně upře na Kateřinu svůj pohled.

David:
Proč je na tebe táta takovej?

Kateřina se usměje, to asi nečekala.

David:
Mně se to náhodu v televizi líbilo.
Bylo to správně ujetý, tak proč tě urážel?

Kateřina je ráda, že má nějakého spojence.

Kateřina:
Víš, táta teď prožívá strašně těžké období.
Musí vědět, že stojíme za ním, ať udělá cokoliv.

David:
Asi jo. Říct mu, že nemá pravdu, tak se jen rozčílí.

Kateřina přistoupí na šeptání. Urovnává na Davidovi deku.

Kateřina:
Má pocit, že je celý svět proti němu.
Ale až pozná, že se plete, a že my dva...

Kateřina si položí hlavu na polštář, takže mají nosy u sebe.

David:
Třeba nás takhle zkouší. Jestli budeme pořád s ním.

Kateřina je z toho spiklenectví úplně mimo.

Hlas Kateřiny:
Hrozně bych chtěla mít s Patrikem holčičku.
On si asi myslí, že si ho tím chci pojistit.
Jasně že by už mě nemohl jen tak vykopnout,
ale o to nejde. Byla bych dobrá máma.
K Davidovi se přece chovám kvalitně...

0:17 Kancelář Jakubíčkové – den

Do dveří typizované kanceláře panelákového typu se vsune mužská ruka hrající si na maňáska. Táňe je hned jasné, že jde o kapitána Viktora, což jí jako ženu kdysi evidentně zajímalo. Kapitán Viktor je ostříhaný dohola, rozhodně ne nejmladší, nicméně okolí získává pocit, že je to právě on, kdo má nadstandardní smlouvu se životem.

Viktor:
Poručíku Jakubíčková, špatná zpráva,
odpoledne musíte pracovat.

Viktor si umístí cíleně Táňu proti stolu a elegantně jí políbí ruku. Vůbec nebere ohled na nadporučíka Zajíčka, který přišel s ním, a který bere Viktora jako svého životního učitele.

Táňa:
O co jde?

Zajíček:
O Patrika Grossmanna! Véeélkej boháč!
EsPÉEf. Spojený privatizační fond.
Má taky pracky v chemickém průmyslu, v pojišťovnictví,
v energetice, tj. v naftě, v plynu, v elektrice,
a teď si chce k té dřině přibrat ještě bankovníctví...!

Zajíček se opře o dveře, aby nikdo nemohl vstoupit a Táňu zašimrá v nose.

Táňa:
Tak i on uvízl v našich nepropustných sítích?

Zajíček:
Nejsou vinní a nevinní, jsou jen odhalení a dosud neodhalení...

Viktor:
Ta ženská, co s ní žil, dost podivně umřela.
Spadla s autem ze stráně.
Udajně nešťastná náhoda. Ho, ho, ho!

Táňa:
To jako že jí mohl nechat zabít...?

Viktor se dotkne Tániny blůzy a hezky od pupíku pokračuje směrem na prsa.
Táňu to rozesměje a úkon strpí.

Viktor:
Nahoře si objednali, ať ho pěkně za dohledu médií zatkneme.
Ať pracující ocení výkonnost policie.
Obviníme ho z rasismu...

Viktorova ruka hladí Táni zadek.

Táňa:
Tomu přece nemůže nikdo uvěřit!

Viktor:
Ledaže by tomu uvěřit chtěl.

Táňa Viktora odsune.

Táňa:
A já mám tu blbost vysvětlovat národu. Na svůj ksicht.

Zajíčka Leží na dveřích, aby nikdo nečekaně nevstoupil a jen se culí.

Zajíček:
No tak, chlapci a děvčata, nechte tý
zábavy chudejch, mám pro vás něco extra!

V Zajíčkově ruce se objeví miniaturní igelitový sáček s bílým práškem. Hodí ho
Viktorovi a ještě důrazněji nalehne na dveře.

Zajíček:
Včera dělali na protidrogovém zátah.
Je to kvalita, tak pozor!

Viktor si půjčí zrcátko a dělá lajny.

Viktor:
V klidu...

Táňa dotančí ke skříni, jejíž dveře použije jako paraván. Na ramínku visí vyžehlená tmavomodrá uniforma a světlemodrá košile. Převléká se, vědoma si toho, že mládenci šmírují. Mluví přímo do kamery, jako by točili její medailon.

Táňa:
Na policii, teda na té naší službě, mě deprimuje jedno:
Kluci od nás mají běžný tabulkový platy,
ale řeší případy mnohonásobně bohatších doutníků.
Takže dřív nebo později vezmou.
Anebo nevezmou a jsou z nich psychopati.
Úplně nejhorší jsou ti, co nevezmou jen proto,
že jsou podělaní. Prostě u policie by měli pracovat ti nejlepší.
Ale na policii není nic, co by ty nejlepší přitahovalo...

0:18 Kancelář Patrika – den

Patrik předsedá manažerské poradě. Nákladně oblečení spolupracovníci se snaží. Hlásí se, překřikují se, zvedají se, sedají si.

Hlas Patrika:
Porada Spojeného privatizačního fondu se protáhla.
Nákladně oblečení spolupracovníci se snažili.
Jsou určitě vzdělanější a chytřejší, než já...
Ale na rozdíl ode mě neriskují život...

Patrik:
Rozhodně nesmíme ze soutěže o Komerčiálku odstoupit.
Nestarejme se o to, jak se ubránit, starejme se o to,
jak zaútočíme. Takže, jak zaútočíme...?

V té chvíli se dveře rozletí a do místnosti se vřítí komando černooděnců se samopaly a obdobnou technikou.

Hlasy:
Všichni ruce nahoru! Dejte ruce nahoru!
Vypadněte! Drž hubu! Lehni si na zem!

Manažeři nechápavě vykřikují a padají k zemi.

Polovina komanda vytlačí manažery z místnosti, zatímco druhá polovina komanda se soustředí na Patrika. Ten musí ležet na zemi s rukama za hlavou.

První policista:
Kde jsou s těma kamerama?!

Druhý policista se spojí vysílačkou s velením.

Druhý policista:
Máme problém, ještě nedorazila televize...

Hlas z vysílačky:
Už jsou tady! Tak ho tam podržte,
než vyběhnou po schodech...!

Patrik se otáčí, policista ho okřikne.

První policista:
Tak ještě chvíli vydrž. Nech ty ruce za hlavou.

Do místnosti konečně vpadne televizní štáb.

Redaktor:
Pánové, moc se omlouváme,
ale Prahou nejde vůbec projet.
Takže akce...!

Policisté se sběhnou k Patrikovi a opět řvou, jako by zatýkali těžkého zločince.

0:19 Policejní kancelář - den

Poručík Šídlo ve flísové bundě od Vietnamců a v nepadnoucích džínách je ohromný řízek. Vymakaná postava, která by ráda dostala šanci a proslavila se na velkém případě.

V rohu dřímá mladý policista; věci se neúčastní, je tam jen kvůli tomu, aby vyslýchaný netvrdil, že byl třeba mlácen.

Šídlo:
Takže vy tvrdíte, že nejste rasista, cha!

Poručík Šídlo ční nad Patrikem, který sedí na židli bez opěradla.

Patrik:
Jak mám dokázat, že jsem něco neudělal?!

Šídlo:
Takže novináři podle vás lžou, jo?!

Šídlo uvízne pohledem na Patrikových hodinkách. Posléze si sedne ke stolu listuje katalogem, aby zjistil, že stojí 250.000 Kč.

Patrik:
Elektronický záznam o ničem nevypovídá.
U soudu vám to nevezmou ani jako důkaz.

Šídlo:
Hodnocení důkazů nechte laskavě na nás.
Podle trestního řádu je můžeme volně hodnotit.

Patrik:
Nic jsem neudělal.

Šídlo se chopí papírů na stole.

Šídlo:
Lžete! Neumíte se přiznat jako chlap, chlape!
Takže, pane Grossmanne, tady si převezměte usnesení
o vašem trestním stíhání dle § 196 a § 221 trestního zákona.

Šídlo si dřepne si jako dožínkový král před počítačový monitor a počne zběsile vytřukávat dvěma prsty protokol.

Patrik:
Jestli to není tajný, co ty paragrafy znamenají?

Šídlo si znechuceně přitáhne trestní zákon.

Šídlo:
§ 196 trestního zákona, násilí proti skupině obyvatelů
a proti jednotlivci. § 221 úmyslné ublížení na zdraví.

Šídlo zvedne telefon a vytočí číslo.

Patrik si promne obličej. Rozhlíží se zda není u stropu instalovaná kamera. Poté si čte v trestním zákoně, který mu Šídlo předhodil.

Hlas Patrika:

Pot mi stékal po zádech. Jen se nesložit. Kdo ví,
jestli mě ti sympat'áci odněkud nesnímají.
Klídek, pohoda, vánek, je to jen hra nervů,
kterou si mě Ten nahoře prověřuje,
aby mě vzápětí oblažil mnohem zajímavějšími úkoly...

Dveře se rozlétnou a v nich usměvavý kapitán Viktor. Od minuty by mohl dělat reklamu na dentální prostředky.

Viktor:
Kapitán Viktor!

Viktor vystřelí pravici. Patrik vstane a nejistě mu ji stiskne.

Šídlo:
Sunu se ke státnímu zástupci.
Hlavně ho nějak neseřežte, kapitáne.
Sledujte, jak se to koště zbabělý klepe!

Šídlo za sebou zavře dveře.

Viktor:
To je hovado, co? Udělal vám aspoň kávu?
Bere to moc vážně.

Viktor si sedne na Šídlovo místo a nohy hodí na stůl mezi a protokoly. Chová se tak, jak to viděl v amerických filmech. Nabídne Patrikovi, ať se pohodlně usadí u druhého stolu naproti – na regulérní židli.

Patrik spočine pohledem na drahých polobotkách kapitána Viktora. Jsou úplně stejné jako ty jeho.

Viktor:
Studujete mé neprochodky? Hodně jsem dědil.
Vám to říct můžu, vy mi závidět nebudete;
to bych spíš mohl závidět já vám, ale já nikdy nezávidím.
Všem přeju to nejlepší, a proto mi osud neuvěřitelně přeje.
Dělám jen causy nad padesát milionů...

Viktor rozpřáhne ruce, jako by prodával zázračné mixéry v teleshoppingu. Patrik mlčí, a tím si ho drží od těla. Viktor začne prohledávat Šídlův stůl, zda mu tam nenechal zapnutý magnetofon.

Viktor:
S váma je teda zábava. Přitom pro vás tolik dělám.
Nekonverzovat s váma, zmítáte se ve stresech na cépézetce.

Patrik:
Co je to cépézetka?

Viktor nechápe, že nechápe.

Viktor:
Cela předběžného zadržení...

Viktor čistí nasliněným ukazovákem skvrnu na polobotce.

Viktor:
Schválně, proč tady tak mile blábolíme?

Stereotyp Patrikových odpovědí se nezmění.
Při prohledávání stolu objeví Viktor Šídlův pornočasopis.
Ukáže ho Patrikovi a pak v něm se zájmem listuje.

Viktor:
Mám na vás vyhrabat nějaký svinstvo.

Patrik:
To jste na tom dost bledě, když si musíte pomáhat § 196.

Viktor se protáhne, až mu zapraskají chrupavky. Znovu se vrátí k pornočasopisu.

Viktor:
Proto mi, prosím, naznačte, jakým směrem se při
vyšetřování vašich podnikatelských aktivit ubírat?
Přinesu něco efektního, nadřízení mě pochválí,
a ve vaší duši se rozhostí klid, že se z toho lehce vykroutíte.

Patrik:
Na to vám neskočím...

Viktor:
O. K., vaše dílo. Až se uvidíme příště, třeba něco pochopíte...

Viktor roztáhne prsty do písmene V a zavře za sebou dveře.

0:20 Bartolomějská ulice - noc

Zhasnuté auto zaparkované v Bartolomějské ulici.

Gold s Rázným sedí v autě a mlčky sledují přicházejícího Patrika.

Gold:

Proč ses nechal vyslýchat bez advokáta...?

Patrik nastupuje do auta.

Patrik:

Píárově by to bylo mimo. Psali by,
že mě z toho vysekal právnickej šejdř.

Patrik se rozvalí v sedadlech a vydechne, nervy má vycukané.

Rázný:

Nedáme špeka?

Rázný ukáže nádhernou raketu a hodí ji elegantním obloukem na zadní sedadlo.
Auto nastartuje a rozjede se.

Gold:

Snad to nechcete hulit tady?!

Patrik si zapálí a natáhne.

0:21 Kampa - noc

Patrik, Gold i Rázný jsou zhulení a vysmátí. Stojí vedle auta a pochechtávají se.
Ještě je slyšet zvuk televize, která hraje uvnitř.

Rázný:

Dá si ještě někdo prda?

Nikdo se nehlásí. Rázný hází oharek do Vltavy. Gold přemýšlí, roztahuje paže,
jako by chtěl načerpat kosmickou energii. Nebe plné hvězd. Hudba evokuje
pocit, jako by ze shora přicházelo poselství. Patrik luská prsty do rytmu.

Patrik:

Nestarejme se o to, jak se ubránit,
starejme se o to, jak zaútočíme...

Poselství se dostavilo. Gold dostává záchvat smíchu, jako by ho až braly křeče.

Gold:

Když dáme prestižní romské organizaci peníze,
tak ti čmoudi odpřísáhnou, že v tom jsi nevinně.
Že ten malý virtuózo je známý v jejich
komunitě jako asociál...

Všichni tři se řežou smíchy.
Jako by se smálo i nebe plné hvězd.

Patrik:

Jo to je dobrý, moc dobrý...

Gold se zarazí – zaslechl Patrikovo jméno.

Gold:

Moment, seš ve zprávách!

Všichni tři se nahrnou do auta.

Obrazovku opanuje tvář Jakubíčkové v policejní uniformě a ohromě jí to sekne.

Táňa:

*Pro Českou policii je zákon jen jeden.
Patrik Grossman byl obviněn z trestného činu dle
§ 196 a § 221. Tedy z úmyslného ublížení na zdraví a z rasového útoku .*

Redaktor:

*V kuloárech se šeptá, že Patrik Grossmann bude
rovněž obviněn ze závažných hospodářských deliktů?*

Patrik spočine pohledem na Táně Jakubíčkové.

Patrik:

Tu odněkud znám...?

Gold a Rázný se na Patrika nevěřičně otočí.

Rázný:

Neříkej, žes ji přefíkl?

Táňa:

V téhle chvíli nemohu toto tvrzení potvrdit ani vyvrátit.

Redaktor:

*Patrik Grossmann nebyl vzat do vazby.
Proč? Nepodařilo se mu náhodou
zkorumpovat vyšetřovací systém?*

Táňa:

*Stíhání pana Grossmanna bude pokračovat na svobodě.
Státní zástupce nevyhověl žádosti vyšetřovatelů o uvalení vazby.*

Gold:

Taky mě to stálo tři sta tisíc...

Patrikovi, jak je zkouřený, to přijde všechno k smíchu. Následně se smějí i ostatní. Rázný vystoupí z auta a chodí kolem dokola jako blázen a něco mumlá. Opět přichází poselství z hvězd. Gold si střídavě drtí obličej a masíruje srdce.

Gold:

Pate, přísahám ti, nás nedostanou!

Patrik kýve hlavou jako že souhlasí, ale myšlenkami komunikuje s transcendentnem nad sebou. Rázný náhle vyskočí na kapotu vozu a zařve.

Rázný:

Musíme ovládnout nějakou televizi!!!

Gold se také rozzáří - jako by ten nápad dostal zároveň. Plácnou si do dlaní jako basketbalisté. Gold, ačkoliv to pro něj není typické, rovněž vyskočí na kapotu.

Gold:

Když nás jedna televize potopila, tak nás druhá vytáhne!

Rázný skáče po autě jako dítě. To už na kapotu tahají i Patrika.

Rázný:

Jo! Jo! Jo!!!!

Patrik s nimi stojí na kapotě a je rovněž nadšen.

Patrik:

Jo, dostat se k akciím TV ONE...to je přesně ono!!!

Všichni tři se dívají do hvězd. Znovu přichází ta hudba.

Hlas Patrika:

Tak kvůli tomuhle nápadu jsme hulili trávu.
Pokud získám TV ONE, potom jen proměním negativa v klad.
Z nenávisti nepřátel si vyrobím svou sílu.
Když mám problém, nemám problém,
to mě chce jen život někam nasměrovat...

0:22 Kancelář Patrika – den

Prostor kolem konferenčního stolu ovládli dva vymydlení romští aktivisté; člověk by řekl, že to jsou oni, kdo jsou zde doma. Gold a Rázný se mezi nimi cítí nejistí. Patrik setrvává na stupínku za svým stolem. Rozhodl se působit tak, jako by na něj jejich promyšlená hra nepůsobila.

Patrik:

Pánové, věc je přece jasná...

Předseda je asi absolvent vyšší odborné školy sociálně právní. Vlas mu zdobí mokrá gel.

Předseda:

Nic není jasný, ty bílej ksichte!

Do místnosti strčí hlavu sekretářka. I ona se v tomto složení cítí nejistá, nicméně se snaží chovat profesionálně.

Sekretářka:

Dáte si něco k pití, pánové?

Předseda:

Jo, prima nápad. Kávu. Ale jedině bílou.

Místopředseda:

Přesně tak, já jedině bílou.

Aktivisté se dvojsmyslně kření. Místopředseda zakmitá dvojsmyslně jazykem. Sekretářka se z toho div nesloží, ale tváří se, že nic neviděla.

Gold:

Mně dejte jahodový džus.

Rázný:
Mně taky.

Patrik:
Já kávu. Ale jedinečně černou.

Tentokrát zakmitá dvojsmyslně jazykem Patrik směrem k místopředsedovi. Tím ty dva na pár vteřin úplně vyřídí. Naštěstí jeho hra s jazykem sekretářka nezaregistruje. Rázný zvedá palec, jako že takhle se na ně musí. Místopředseda si důležitě utahuje kravatu, aby získal ztracenou převahu. Snaží se náhle působit důstojně.

Místopředseda:
Naši romští spoluobčani, který máme tu čest zastupovat,
jsou strašně popuzený, jak jste tomu malému klukovi...

Gold si zachovává homosexuální noblesnost.

Gold:
To už jsme snad probrali...

Poté si předseda i místopředseda vytáhnou doutníky; aniž by se kohokoliv ptali, jsou odhodlaní si zakouřit.

Předseda:
Takže byste měli poslat milion
na rozvoj romský komunity.

Místopředseda to rychle doplní.

Místopředseda:
Rozhodli jsme se, že nám raději pošlete dva miliony.

Oba si připravují doutníky.
Patrikovi dá práci, aby se tvářil, že vše je skvělé, že on se vytočit nenechá.

Předseda:
Věřte, ty peníze přijdou na dobrý účely.
Poskytneme za ně Romům to... vzdělání.

Gold pánům připaluje doutníky, ačkoliv je ortodoxní nekuřák. Má v kapse zapalovač, aby mohl kdykoliv a komukoliv úslužně zapálit.

Debatu na moment přeruší sekretářka, která dorazí se servírovacím stolkem. Místopředseda pokračuje v oplzlostech, což chápe jako pokračování souboje.

Místopředseda:
Já fakt nejraději bílou.

Sekretářka raději urychleně zmizí, rukou rozhání kouř v místnosti. Místopředseda si světácky popotáhne s doutníku.

Místopředseda:
Už jste si všimli, chlapi, že černá plet'
je pro bílý kočky hotový afrodisiakum?

Aby to potvrdil, chytne se v rozkroku.
Patrik rukou čistí vzduch před sebou.

Patrik:
Přistupujeme na ty dva miliony.

Předseda vyfoukne dým k Patrikovi.

Místopředseda:
Jenže teď už to dělá dva a půl mega.

Tentokrát vyfoukne hustý dým místopředseda.
Patrik prudce zvýší hlas a přitom vstane od stolu.

Patrik:
Ne! Dva!! Jinak se můžete pakovat!!!
A přestaňte tady hulit to svinstvo!

Místopředseda spokojeně popotáhne z doutníku.

Místopředseda:
No tak dva. Ale uznejte, zkusit jsem to musel.

Rovněž předseda si spokojeně popotáhne.

Předseda
Moment. Ještě jedna podmínka!
Vy prej budete kupovat nějakou tu, televizi?

Gold, Rázný i Patrik zkamení. Nechápu, jak se k té informaci tak rychle dostal. V tomto okamžiku se předseda mimicky omluví, že zde kouřil. Vezme doutník a uhasí ho tím, že ho strčí Goldovi do jahodového džusu. Místopředseda se omluví za kouření a uhasí doutník v džusu Rázného.

Místopředseda.

Myslíme si, že by bylo dobrý poskytnout nám občas nějakou tu nakloněnou reportáž, až třeba budou někoho od nás zase nespravedlivě stíhat. S náma budete silnější, než si dovedete představit.

Patrik:

Vlastně to může být užitečné partnerství...

Předseda zvedne kávu k přituknutí. Patrik rovněž. Gold s Rázným zvedají jahodové džusy s doutníky.

Předseda:

Na spolupráci bílých a nás Romáků....

0:23 Před budovou vlády - den

Probíhá demonstrace. Demonstrující mají transparenty typu:
„Podporujeme Patrika Grossmanna“
„Pryč s rumunskými kapsářskými gangy“

V záběru se objeví reportérka.

Reportérka:

Dnes se demonstrovalo před sídlem vlády.
Akci pořádala Iniciativa za rovná práva Romů.

0:24 Kavárna v pasáži – den

Na televizní obrazovce pokračuje reportáž TV ONE.

Předseda:

*Pana Patrika Grossmanna známe jako někoho,
kdo vždy štědře podporoval nejrůznější romská hnutí.
Proto nesouhlasíme z jeho očerňováním. To je útok nějakých rasistů!*

Reportérka:

Nicméně je nesporným faktem, že zaútočil na romského chlapce.

Kamera odjíždí od obrazovky.

Patrik, Gold a Rázný sedí v barevném prostředí kavárny, sledují televizní obrazovku a náramně se baví.

*Hlas Místopředsedy:
Paní redaktorko, já vám řeknu pravdu.
Ten chlapec je z rumunského kapsářského gangu.
Tím kazí dobré jméno českých Romů.
Rozhodně pana Grossmanna podporujeme.*

Dav Romů souhlasně podpoří místopředsedu.

Gold s Rázným se plácají po ramenou. Patrik spokojeně kouří. Náhle se u stolku objeví kapitán Viktor s novinami v ruce.

Viktor:
Ale né, Patrik Grossmann, to je náhoda...
Všude píšou o té demonstraci. Jak jste to dokázal?

Patrik:
Copak nevěříte, že Romové jen statečně
projevili svůj občanský postoj?

Kapitán Viktor uznale kýve velkou hlavou.

Viktor:
Máte skvělé P. R. manažery. Mohu přisednout?

Gold s Rázným se v křeslech napařují. Viktor okupuje jejich prostor s úsměvem muže, kterému patří svět. Všichni se vzájemně představují. Avšak Patrik své spolupracovníky ihned zchladí.

Patrik:
Chlapi, běžte se chvíli proskotačit.

Ti dva se neradi zvedají a odcházejí z kavárny. Viktor se rozvalí v křesle, nohy dá na kavárenský stůl.

Viktor:
Jo, jsem policajt a chtěl jsem jít proti svinstvům,
co tady kvetou. A výsledek? Nemáme pátrat
po podstatě věci, ale naplňovat objednávky.

Patrik se tváří, že nechápe.

Viktor:
Proto po stý opakuju – noste mi proti sobě informace!
Budu je vykazovat šéfům...
A vy to lehce shodíte, až přijde na lámání chleba...

Patrik:
Opakujete se.

Viktor se mocně protáhne.

Viktor:
Nečekáte doufám, že vás teď požádám o úplatek...?

Patrik:
Bingo! Takže - kde je váš byznys?

Patrik si vychutnává džus, zatímco Viktor usrkne kávu.

Viktor:
Mám kamaráda... Děsně rád by
vlastnil desetiprocentní podíl v TV ONE.

Patrik:
Jak víte, že chceme koupit TV ONE?

Viktor:
Vy chcete koupit TV ONE? Co takhle vzít
toho mýho kámoše do toho vašeho televizního dealu?

Patrik se snaží hrát pohodu.

Patrik:
Vy si myslíte, že ten deal může vyjít?

Viktor se snaží hrát pohodu.

Viktor:
Jedině když pomůžete tomu mému kámošovi.
Dokonce by vám... jako můj kámoš...
časem ten svůj desetiprocentní podíl rád prodal.

Patrik pochopí, o co jde. Nakloní se ke stolu, aby je nikdo neslyšel.

Patrik:
S jakým navýšením?

Viktor:
Třicetiprocentním?

Patrik:
Slyšel jsem dvacetiprocentním?

Viktor:
Mám pocit, že jsem řekl pětadvacetiprocentním.

Patrik:
Jestliže televizi koupíme za deset miliard,
potom jeho podíl dělá miliardu. A dvacet pět procent
navýšení z miliardy je dvě stě padesát milionů.
No, to byste byl blázen, abyste si mi řekl o úplatek...

Viktor:
Já nejsem jen pitomej policajt!
Přesně vím, kde jsou akcie TV ONE zaparkovaný.

Ke stolu přicházejí další policajti. Jsou po službě a bez uniformy a náležitě rozjařeni.

Policajt:
Ahoj. Můžeme přisednout? Dobrý den...

Viktor:
Jo, už jsme skončili...

Policisté k nim přisedávají. Jeden si upravuje kalhoty a položí pistoli na stůl. Někdo mu pistolí žertem míří na rozkrok. Policista vrací pistoli zpět za opasek.

Hlas Patrika:
Člověk by si myslel, že je to zase nějaké spiknutí.
Ale svět není o spiknutí, ale o permanentním boji,
kdy se nic nedaří se podle plánu...
Do hodiny s námi sedělo pět dalších policistů
z odboru vysoké kriminality. A taky mi představili
policejní tiskovou mluvčí - Táňu Jakubíčkovou...

Ke stolu přichází Táňa Jakubíčková. Nechává se představit Patrikovi. Viktor se jí majetnicky dotkne. Táňa s Patrikem si podávají si ruce. Zazní hudba.

0:25 Václavské náměstí - noc

Hudba pokračuje. Osazenstvo stolu z minulého obrazu táhne vesele noční Prahou směrem Václavské náměstí. Ve společnosti vládne dobrá nálada.

Viktor drží Táňu kolem ramen a něco si špitají.

Hlas Patrika:

Whiskovou smršť jsme prokládali kokainovým vánkem.
Za chvíli mezi námi rozhostila vskutku přátelská atmosféra.
Pak někoho napadlo zahrnout na Václaváku do bordelu...

0:26 Noční klub - noc

Parta z minulého obrazu ovládne klubové sedačky. Patrik se propadá do strakatých polštářů. Ve vlasech ho víská roztomilá šlápota. Policisté postupně mizí s děvkami na pokoj.

Viktor se schoulí k Táně.

Viktor:

Nezajdeme někam na pokoj...

Táňa:

A u mě doma... to už tě jako nebaví...

Viktor:

Baví, baví....

Táňa:

Že už si nějak dlouho nepřišel...

Viktor:

Manželka nějak čenichá...

Táňa se štíživě odtáhne od Viktora.

Táňa:

Ty srabe...

Táňa se provokativně schoulí k Patrikovi.

Táňa:
A ty si žádnou nevybereš...?

Patrik:
Já to jen za mládence zaplatím.

Táňa:
Hmm, rozumím - buzík?

Opilý Viktor nechá Patrika a Táňu tokat a rozhlíží se po šlápotách.

Táňa:
Hele, promiň, že jsem proti tobě tak
hnusně mluvila v televizi.
Musela jsem. Znáš to. Živím dceru...

Patrik je překvapen.

Patrik:
Ty si vdaná? Že na to nevypadáš...

Táňa:
Nejsem...

Viktor mizí se šlápotou na pokoji.

Táňa:
Můžu se k tobě schoulit. Jen tak schoulit.
Jsem strašně sama. Nemysli si, že to něco znamená.
To jen znamená, že jsem strašně sama...

Táňa se k němu schoulí. Děvky v pozadí ji berou jako nekalou konkurenci. Stěžují si provoznímu, ale ten je uklidní.

Táňa:
Není to absurdní? My dva a v bordelu.
A otec mého dítěte si to někde rozdává se štětkou...

Patrik nechápe ještě víc. Otočí se pohledem, kam zmizel Viktor.

Patrik:
Viktor?

Táňa:
Chytřej kluk...

Táňa se choulí k Patrikovi.

0:27 Kutloch Skopového - den

Skopový přechází nervózně po místnosti. Lehký se opírá ležérně o stůl, ale předtím si ho pečlivě utřel. Přesně ví, jak přítele rozdráždit. Skopovému je Lehký také nepříjemný a silně podezřelý.

Skopový:
Hele, pokud s tebou spolupracuju, pak jedině proto,
že mi pomáháš bojovat proti větším nemorálnostem,
než jaký provádíš ty sám...

Lehký:
Slyšel jsi to?
Grossmann chce koupit TVOne...?

Skopový vytáhne ze šuplíku CD.

Skopový:
Bez obav! Toho hajzla uděláme, to si piš!

Na monitoru se objeví Patrik u výslechu, jak zkroušeně odpovídá na otázky.

Lehký si úlevně povolí kravatu.

Lehký:
Hezkýýý!

Skopový:
Nikdo mu televizi neprodá...

Lehký:
Tak to nějak parádně sestříhej!

Náhle Skopový vyskočí a chytne Lehkého pod krkem.

Skopový:
Kolik ti to vynesou? Jako ta privatizace Komerčky?

Lehký:
Chceš z toho nějaký prachy? Není problém.

Skopový se opět obává, že je nahráván, tak urychleně Lehkého pustí.

Skopový:
Já tuhle práci dělám z přesvědčení.
Za to jsem byl taky veřejně oceněnej... Stříbrná sojka!

Skopový dojde k policii a vítězoslavně ukazuje sošku „Stříbrná sojka“
Lehký se nenechá soškou omámit. Sáhne do náprsní kapsy a vytáhne naducanou peněženku.

Lehký:
Hele, všichni berou!

Lehký vytahuje peníze a odpočítává na stůl po tisícikoruně deset tisíc.

Skopový:
Tomu nevěřím! Ty nevíš, jaký cejtíme uspokojení,
my nezávislí novináři, když je zločinec potrestanej.
A Grossmann bude potrestanej!

Lehký:
Jirko, tobě snad hrabe.
Vždyť jsme to na něj ušili! Prostě dobrá P. R. práce.
Měl jsi objektivní reportáž a ostatní ji citovali.

Skopový by si peníze nejraději vzal, ale ví, že by ho pak Lehký měl v hrsti.

Skopový:
Tohle si seber! A doufám,
že takhle nežvaníš po hospodách, když se nakalíš?

Lehký si peníze zasune do peněženky.

Lehký:
Za co mě máš?

Skopový:
Hele nenahráváš si to?

Lehký:
Já to nenahrávám! Já ne!

Skopový zvedne poklop. Zvednutým poklopem Lehkému naznačí, že má jít.

Skopový:
Hele, Grossmann udělal ve svém životě větší svinstva,
než jsme odvysílali. Al Caponeho taky zhaftli
za něco úplně jiného. Důležitý je,
že lidem vracím víru ve spravedlnost!

Skopový za Lehkým zavře poklop. Poté zapátrá po svém těle a vytáhne diktafon, který vypne.

0:28 Maskérna – večer

Maskérka připravuje Kateřinu do vysílání.
V zrcadle se objeví její kolegyně.

Kolegyně:
Katko, potkalo tě obrovský štěstí!
Chce s tebou mluvit generální ředitel!

Kateřina čeká, až jí maskérka přepudruje nos, drží si pózu lhostejné krasavice.

Kateřina:
Nevíš, co mi chce...?

Kolegyně:
Vedení prý odsouhlasilo ti
zaplatit transplantaci mozku.
Už ti připravili mozek z jezevčíka,
takže budeš dvakrát chytřejší než teď...

Maskérce cukají koutky úst. Do maskérny nahlédne pět rozesmátých redaktorských hlav. Kateřina vstane a hodí po nich ručník.

0:29 Televizní studio – večer

Kateřina hlásí v přímém přenosu počasí.

Kateřina:
Takže lidičky moji milovaní:
Sluníčko se na nás bude snát ze západu...
teda z jihozápadu... smát se bude...
takže budeme mít všichni skvělou náladu,
takže si ji nenechte posazít, pokazít, žádným škarohlídem.
Mějte se fajn, lidičky, život je senza...!

Kateřina je stále nervóznější, zatímco režisér pořadu se drží za hlavu.

Hlas Kateřiny:
Už jsem myslela, že zkolabuju
a odejdu z přímého přenosu. To by byl můj konec.
Už takhle jsem čekala, kdy mě vykopnou...

0:30 Před budovou TV ONE - večer

Zničená Kateřina vychází z hlavní vrátnice TV ONE.

Hlas Kateřiny:
Ivan Lehký se najednou objevil jako spasitel.
Nechat se od něj kdysi sbalit,
dneska bych měla klid...

Lehký elegantně přichází od svého zaparkované Hammera, ale nechce, aby ho s Kateřinou někdo viděl.

Lehký:
Kateřino.

Kateřina:
Ivane.

Ti dva stojí rozpačitě proti sobě.

Hlas Kateřiny:
Z jeho pohledu jsem cítila,
že jsem pořád ještě ženská, která za to stojí...

Lehký:
Pojďme k tobě do auta.
Popojedeme a já pak dojdu zpět...

Oba si sednou ke Kateřině do malinkatého auta. Chvíli jen tak sedí a potom ji Lehký políbí na přivítanou.

Hlas Kateřiny:

Možná by bylo nejlepší se s Patrikem fakt rozejít.
Ano, dám veřejně najevo, že patřím do jiného světa.

Jo, a měl by mi vysolit odstupné.

Nakonec jsem mu držela dost dlouho,
a ještě jsem mu jako nějaká pipina vedla domácnost.
Padesát milionů mi bude stačit, to by mohl vysmahnout!

Kateřina řídí své auto, Lehký se lehce usmívá, až se úsměv změní v úšklebek.

Lehký:

Chodíš ještě, takříkajíc, s Grossmannem?

Kateřina:

Ale, mám teď kvůli němu jen samý trable...

Lehký:

Tady už zastav. A zhasni.
Všechno na Patrika ušili!

Kateřina zastaví a zhasne světla.

Kateřina:

Tak to seš první, kdo se ho teď zastává.

Lehký:

Patřím, a doufám, že to víš,
k nejvlivnějším lobistům v zemi...

Kateřina zvedne obdivný pohled.

Kateřina:

Já vím, všude to říkají.
Prý seš taky kamarád s premiérem...

Lehký je lehce uražen.

Lehký:

Já jsem ze svého kamaráda udělal premiéra.
To je trochu rozdíl...

Kateřina:
Tak promiň...

Z výrazu Lehkého i Kateřina poznala, že to přehnala.

Lehký:
Patrik má kolem sebe samý neschopy.
Já bych... rozumíš mi? Ze všeho bych ho vysekal...

Kateřina netuší, jak odpovědět a tak chytne Lehkého za stehno; vzápětí však stáhne omluvně ruku zpět.

Kateřina:
Ty znáš Patrika?

Lehký:
Hmm, takříkajíc jsme si rozuměli.
Jenže pak mě Gold s Rázným pomluvili...

Lehký obdaří Kateřinu chlíváckým pohledem a ona ho mateřsky pohladí.

Kateřina:
Mně vždycky připadali jako šmejdi.

Lehký:
S nima TV ONE nezíská.

Kateřina je v upřímném šoku.

Kateřina:
Co, on chce koupit TV ONE?

Lehký spiklenecky kývne.

Lehký:
Takže mu to zkusíš navrhnout, abych...?

Kateřina už je rozhodnutá, svůdně uchopí Lehkého za krk.

Kateřina:
V noci mu ukážu takový kousky,
že mě poslechne na slovo.

Lehkého přátelsky políbí. Ale nic víc, přece už zase ví, že miluje Patrika. Mluví přímo do kamery, na krku se jí houpe stříbrný křížek:

Kateřina:

Konečně jsem věděla, co je nejsprávnější.
Patrikovi a jeho synovi poskytnu tolik lásky,
kolik by jim žádná jiná ženská neposkytla.
Napadlo mě také přestoupit na židovskou víru.
Jako abych Patrikovi udělala radost.
Určitě v sobě něco židovského mám!

0:31 Kancelář Patrika – večer

V křesle přemýšlí Gold, mne si starostlivý obličej.

Patrik polosedí, pololeží, avšak nikoliv za svým stolem, ale ve velké sedačce.
V ruce má láhev whisky.

V televizi běží zkomolená reportáž. Vypadá to působivě - jako že Patrik je opravdový gauner a patří do vězení:

Obrázky ukazují, jak Patrik skáče po romském chlapci. Objeví se ustaraná tvář Skopového s mikrofonem. „Je zarážející, jak cynicky se ke svému činu tento zvrhlý násilník vyjádřil během výslechu na policii. Jako by snad pro ty „pány nahoře“ ani neexistovala morálka.“ Na obrazovce je Patrik při výslechu: „Elektronický záznam o ničem nevypovídá. U soudu vám to nevezmou ani jako důkaz.“ Skopový: „A co o tom soudí běžný občan.“ Paní: „On si někdo myslí, že když má peníze, tak že si může dovolit všechno.“ Pán: „Já vám něco řeknu, ať si mě třeba zavřou. Kvůli takovejmu se jednou vrátěj komunisti... Na obrazovce znovu naskočí záběry jak Patrik zpomaleně a za podpory sugestivní muziky šlape po romském chlapci.

Hlas Patrika:

Jako by naše já bylo pouhé zdání.
Neuchopitelné, nepopsatelné, mlhavé.
Zatímco jediná skutečnost, je náš obraz v očích jiných.
Stačí jedna zlomyslná formule a jsi navždy proměněn
v truchlivě jednoduchou karikaturu...

Gold jde k Patrikovi a vytrhne mu láhev z ruky.

Gold:
Nepij tolik.

Patrik mu podá láhev.

Patrik:
Dej si taky, nebo tě vyměním...

Gold Patrika miluje, ale ví, že by to bylo marné.

Gold:
Vem si, kolik našich lidí zařvalo v koncentracích?
Tohle, co zažíváme, to je proti tomu brnkačka...

Patrik se na něho nechápavě pohlédne.

Gold:
Pamatuj, oni nás nikdy nebudou mít rádi.
Klidně si to židovství v sobě potlačuj,
stejně to na nás jednou vytáhnou, jelikož jsme jiní...

Patrik:
Hele, podle čeho soudíš, že jsem Žid...?

Gold si bere pilulku na srdce.

Gold:
To máš jako s tím, že jsem na kluky.
Nikdy jsi mi to nepředhodil,
ale automaticky předpokládáš,
že máš nade mnou vrch...

Patrik:
Copak o mně někdo říká, že jsem Žid?

Gold:
Sakra, ty se tváříš, jako by o tobě říkali, že jsi gay.

Patrikovi jako by se změnila nálada. Jde za svůj stůl a začne si balit do aktovky věci. Jeho jednání je náhle věčné.

Patrik:
Co akcie TV ONE?

Gold:
Nechtější prodat. Ale pracujeme na tom.
Ty tomu Viktorovi věříš? Je to přece policajt.

Patrik vytáčí mobil.

Patrik:
Mám snad jinou možnost? V tomhle světě,
kde se kdokoliv spojí s kýmkoliv
a kdokoliv kohokoliv podrazí.
Nebere to...

Patrik jde ke dveřím, aby opustil místnost. Zapíná poplašné zařízení. Gold se otáčí, aby neviděl číslo.

Gold:
Kdo?

Patrik:
To máš jedno.

Gold:
Takže policejní tisková mluvčí Jakubíčková...

Patrik je v šoku.

Patrik:
Odkud ji znáš?

Gold:
Ze synagogy...

Patrik:
Ne! Takže ona je taky židule..?

Gold:
Aspoň víš, co je to židovský spiknutí...

Stojí proti sobě stojí jako by se měli obejmout. Zatímco Gold by to akceptoval, Patrikovi je to nepříjemné. Ale jako osobu má Golda rád, proto se ho nechce dotknout.

Hlas Patrika:
Ani nevím, co to židovství je. Náboženství?
Způsob myšlení? Filozofie? Vyvolený národ?
Leda k tomu, aby si Ten nahoře
na něm zkoušel kdejaký experiment...

Poplašné zařízení zintenzivní pípání.
Oba urychleně odcházejí z kanceláře.
Patrik zhasne světlo.

0:32 Supermarket - noc

Gold jede s košíkem a bezmyšlenkovitě vybírá zboží různých tvaru a barev.
Mluví přímo do kamery, jako by točili jeho medailon.

Gold:

Kdybychom ovládli TV One, třeba se stanu jejím ředitelem...

Já, nedomrlý Žid, do kterého se nikdo nebál kopnout.

Ale, nemám si zase tak moc na co stěžovat;
maximálně na to, že jsem nějak moc nevyrost...

A že Ten nahoře dopustil,
že mám větší slabost pro kluky, než pro holky...

Goldovu pozornost připoutají tři ženy ve strakatých špinavých sukních rumunského původu. Ječí na urostlého chasníka v černé uniformě. Šerif s řeznický vyholeným zátylkem volá vysílačkou pro posily.

Romské ženy:

To je rasismus! Co na ni řvěš! Ona je těhótna!

Ženy před šerifem, aby ho šokovaly, zvedají sukně, kde nemají spodní prádlo.

Šerif:

Volám posily, mám tady problém.

Varuju vás, snímají vás ty... no... kamery!

Ženám přichází na pomoc pan Manolescu, vůdce gangu.

Manolescu:

Ty fašysto! Ty nácku! Proč nas ty nenéchaš jyt!

Taková esesácká uniforma!

Gang obklopí šerifa. Lehce by ho mohli odstrčit a utéct. Neudělají to a Gold vzápětí pochopí proč. Fungují jako stěna - cikánek ze začátku filmu právě tahá peněženku z tašky třicetileté ženy manažerského typu. Žena zaujatě sleduje hádku. Gold Lájoše pozná. Vyskočí směrem k cikánkovi, aby mu zabránil v krádeži. Lájoš se mu vysmekne a zahne do vedlejší uličky. Gold ho však pronásleduje. Nakonec ho, pln bezmocného vzteku, chytne a hodí na regál.

Gold:
Ty cikánskej zmetku!!!

Dívají vzájemně do očí. Gold jako by si položil otázku, jestli dítě opravdu za něco může. Ovšem ihned intelektualismus zapudí.

Gold:
Vysmahni tu peněženku, dacane!

Lájoš vytrčí ruku a vrací peněženku.

Gold:
Dokud se budete chovat takhle, tak jsme my,
kdo voláme po rovném přístupu ke všem lidem,
jen pro srandu!

Gold vytrhne peněženku. Chvilí přemýšlí, jestli Lájoše udat, ale vidí, jak ochranka řeže pendreky jeho rodinu. Lájošův obličej je dětsky vyplašený.

Gold:
Vypadni odsud.

Gold odchází s peněženkou k okradené ženě, která stále nic netuší.

Gold:
Neztratila jste peněženku?

Žena sebou trhne, pořád ještě sleduje konflikt.

Žena:
Jé, to je moje!

Gold:
Ležela támhle na zemi. Tak si ji příště víc hlídejte.

0:33 Pokladna supermarketu – noc

Pokladní počítá Goldovi nákup.

Pokladní:
Pět set sedmdesát tři korun.

Gold se prohledává a zjistí, že nemá peněženku.

Gold:
Ten hajzl! Promiňte, já nemám peněženku,
já to tady musím nechat.

0:34 Před supermarketem - noc

Gold vychází ven, stále se prohledává.
Na parkovišti zpoza auta na něj bafne Lájoš.

Lájoš:
Nazdar pičo.

Lájoš si hraje s Goldovou peněženkou.

Gold:
Já to tušil, ty dacane.

Gold se skoro usměje. Ale jen na moment. Co když to je léčka. Poběží za ním a někde dál ho zbouchají.

Lájoš:
Tak si pro ni pojd'!

Gold nejde. Lájoš hodí peněženku s pocitem zkažené hry zpět. Gold ji kupodivu chytne.

Gold:
Proč jsi mi ji vrátil?

Lájoš:
Pročs mě nedal těm šerifům?

Gold si všimne jeho velkých podmanivých očí.
Lájoš vytáhne balíček cigaret a začne si je rozbalovat.

Gold:
Chodíš do školy?

Lájoš:
My nechodíme, my jsme z Rumunska.

Gold:
Jak to, že umíš tak dobře česky?

Lájoš:
Od dětí, jak tam žijeme.

Gold:
Romové?

Lájoš si vloží cigaretu do pusy a chystá se ji zapálit.

Lájoš:
Jasně že ne ninži.

Lájoš si zapálí. Gold zjišťuje, že ho s ním baví komunikovat.

Gold:
Kdo tě naučil takhle krást?

Lájoš:
Teta Eržika. Na krejčovský panně.

Gold:
A to ti neříkali, že se nekrade?

Lájoš:
My můžem.

Gold:
Jak – vy můžete?

Lájoš:
Když dávali Ježíška na kříž, tak jsme my,
cikáni, ukradli čtvrtý hřebík.
A za to máme od Ježíška dovolený krást, ty pičo.

Gold vidí, že to nemá cenu. Jde ke svému autu, Lájoš za ním.

Gold:
Jak se jmenuješ?

Lájoš:
Lájoš Manolescu.

Gold vytáhne vizitku a vrazí ji Lájošovi do ruky. Zároveň mu vytrhne cigaretu a zašlápne.

Gold:
Ať mi rodiče zavolají. Tady máš peníze.
Ať tě nezmlátí, žes nic neukradl...

Gold mu dá pětistovku; nasedne do auta, nastartuje.
Lájoš jeho odjezd provází nevěřícím pohledem.

0:35 Ložnice vily- noc

Kateřina a Patrik leží v posteli.
Kateřina v bílé průsvitné košilce předvádí sedm divů světa.
Bere si Patrikovu hlavu do dlaní.
Vjede hlavou pod deku, až Patrik slastně vyhekne.

Když je po všem, Kateřina vysune hlavu zpod deky.

Kateřina:
Znáš Ivana Lehkého.
Jeden z nejvlivnějších lobistů...

Patrik se nechápavě pohlédne na Kateřinu.

Kateřina:
Říkal mi, že by tě z toho vysekal.

Patrik:
Vždyť ten tu kampaň proti mě řídí!

Kateřina:
Teď, když budeš mít televizi...

Patrik je opět překvapen.

Patrik:
Já budu mít televizi...?

Kateřina chvíli znejistí, zda-li dostala ty správné informace.

Kateřina:
No všichni o tom mluví...?

Klepání na dveře.
Kateřina se vrátí do standardní spací polohy.
Dveře se pootevřou. Za nimi stojí David.

David:
Čekám, že se mi omluvíte!

Kateřina se rychle obléká do noční košile. O něco podobného se snaží i Patrik.

Patrik:
Za co bychom se ti měli omlouvat?

David:
Děláte hroznej hluk a já nemůžu spát.

Patrik vstoupí do ložnice, ale zůstává na prahu.

Patrik:
Kolik je hodin?

David:
Pořád jsem sám a vy jste spolu.

Kateřina vstane a jde pro Davida.

Kateřina:
Tak tady s náma buď...

David:
Dík.

David si šťastně sedne do křesla.

Kateřina:
Škoda, že jsi ještě neviděl, jak výborně jezdí na koni.

Patrik:
Já vím, moc se ti poslední dobou nevěnuju.
Ale jak to zmáknu...

David:
Prej budeš kupovat televizi, jo?

Patrik se podívá na Kateřinu, jestli snad má tu informaci od ní. Ta to vyvrátí.

Patrik:

To je úžasný, jak se u nás všechno utají.

David:

Takže až vyrostu, tak bych tam mohl dělat ředitele.

Kateřina:

Wow. Výborný nápad.

Takového šéfa si nechám líbit.

Kateřina vklouzne zpět do postele k Patrikovi. Ovšem tentokrát v tom není sex, ale rodinné souznění.

0:36 Ředitelna banky - den

Všude modely nejrůznějších hypermoderních autíček a fotografie ředitele. Konrád Maxa usilovně pracuje na image tvrďáka v automobilové závodnické kombinéze. Patrik s kapitánem Viktorem sedí v kožené sedačce. Patrik zabrousí pohledem ke stěně, kde visí obraz velkého automobilu.

Patrik:

To kreslil Pištěk?

Maxa:

Jo, Pištěk. Taky už neví, co si za to říct...

Patrik s Maxou jako by soutěžili, kdo je ve větší duševní pohodě.

Patrik:

No jo, lidi jsou chamtivý...

Maxa:

My dva si to budeme povídat...

Viktor se směje nejvíc, přestože neví, kdo je to Pištěk.

Maxa:

Abychom přešli k věci. Možná přicházíte nevhod?

Viktor se usměje a rovnou zaútočí.

Viktor:
Ale to víte, že přicházíme vhod! Zase ten váš
prokletý koníček § 128 zneužívání informací v obchodním styku.
Kolik jste na těch akcích vydělal? Sto padesát milionů?
Uf, to je peněz. Tolik jsem ani já nedědil.

Viktor se pobaveně otočí na Patrika.

Viktor:
Nikdo nedokáže tak efektivně
zneužívat informace jako tady pan Maxa.

Patrik kývnutím souhlasí. Maxa se ohradí, takový útok nečekal, nicméně
předvádí klid a úsměv.

Maxa:
Pane kapitáne, to snad už je zastavený, ne!
Akcie TV One mu prodat nemůžu,
tak to na mě nezkoušejte.

Maxa vytáhne ze šuplete pouta a hodí obloukem Viktorovi, který je jednou
rukou zachytí.

Maxa:
A tohle jste si tady zapomněli při poslední razii...

Viktor si hraje s pouty.

Viktor:
Bohužel, v tom vašem zneužívání informací
v obchodním styku, se objevily nové informace.
A noví svědci. Policie musí ten váš případ znovu otevřít...

Maxa se omluvně usměje na Patrika.

Maxa:
Stačí se domluvit a odvíjíme cokoli ve váš prospěch.

Patrik se také usmívá.

Patrik:
To nestačí. Já tu televizi nutně potřebuju...

Maxa má podobný styl jednání jako Patrik. Nenechává se vytočit a stále dává najevo, jak je v pohodě.

Maxa:
Proto mě musíte hned vydírat?

Viktor to uvede na pravou míru.

Viktor:
Tak chlapci, koukejte se domluvit...

Maxa to vzdává, ale hraje dál.

Maxa:
Pokud vím, pokoušíte se získat v privatizaci Komerční banku?

Patrik:
Komerčiálku Vám nenechám...

Maxa:
Grossmann, nejsou voni náhodou Žid...?

Viktor se starostlivě otočí na Patrika.

Viktor:
Patriku, buďte realista.
Za současných okolností vám
vláda banku stejně neprodá...

Maxa vše uvádí na pravou míru.

Maxa:
Našim akcionářům musím vysvětlit,
že to děláme jen proto, abychom se dostali
ještě k většímu byznysu...

Viktor povzbudivě mrkne na Patrika.

Patrik povstane a napřáhne ruku.

Viktor se spokojeně usměje, je jasné, že má kšefty na všech stranách.

Viktor:
Mně jde jen o to, aby mezi lidmi konečně
zavládla láska a pravda...

Patrik s Maxou si konečně podají ruce. Viktor spojí jejich zápěstí pouty. Patrik a Maxa sebou cuknou a nechápavě se otočí na Viktora. Ten se omlouvá za svůj vtip, ale stále se mu směje a nelituje, že se ho dopustil.

Hlas Patrika:

Tak jsem přišel o Komerční banku,
ale získal největší televizi v zemi!
Neuvěřitelné! Stanu se mediálním magnátem!
Kdyby na mě nezaintrigovali s tím cikánem,
nikdy bych nebyl tak silný!
Přítomností kráčíme s klapkami na očích,
teprve budoucnost nám vyjeví,
co mělo jaký význam...

Kamera nabízí zpomalené záběry, kterak se ti tři plácají po ramenech.

0:37 Pole a lesy – den

David a Kateřina se projíždějí na koni.

David:

Katko, pojd', dáme si závod...?

Srovnávají koně na stejnou délku.

Kateřina:

Tak dobrá jako ty nikdy nebude.
Ty jsi rozený koňák, Davide!

David:

Neboj, Osvald je hodnej, ten tě neshodí.

Kateřina:

To ty bys mě shodil, kdybys byl kůň, co?!

David:

Jen kdybychom jeli kolem něčeho měkkýho.
Aby tě to nebolelo.

Oba se smějí. David by už chtěl rozjet závod.

Kateřina:
Myslíš, že tátu přesvědčíš, abych hlásila večerní zprávy.

David:
Jo, pokud nade mnou vyhraješ.

Kateřina:
Jasňačka! Tak kdo bude dřív u tamtoho háječku!
Připravit se, pozor, teď!

Ti dva spolu závodí a jako by si společně něco dávali. Kateřině ani nevadí, že závod prohrála.

0:38 Kancelář Golda - den

Zdi září oranžově a veškerý nábytek je laděn do žluta. Dobrý architekt a zakázková výroba dokáží zázraky.

Hlas Golda:
Neuvěřitelné! Tak se stanu ředitelem TV ONE!
Měl jsem chuť Egona políbit,
ale už spolu dávno nechodíme...

Rázný předvádí Goldovi podklady k televizním reportážím, vládne aktivní tvůrčí atmosféra, ale zvuk neslyšíme.

Na obrazovce vidíme, jak se Skopový před svým domem snaží odehnat kameru.

Hlas Golda:
Uchvacovalo mě, jaké společné nápady dokážeme mít.
Sdělovací prostředky přebíraly naše vymyšlené příběhy
a následně jimi žil celý národ...

Gold se s Rázným občas plácnou po zadku, nebo může dojít i k jiným důvěrnostem.

Hlas Golda:
A nikdo nevěděl, že jsme autoři.
Ano, to je ta skutečná opojnost tvorby.
Když se zvedne davová vlna emocí.
Nám bylo cizí zářit v bulvárních plátcích.
To je jen pro ty, jejichž dílo nemá takový dopad...
Třeba spisovatelé nebo režiséři...

Rázný míří stříbrným ovladačem na stříbrný přehrávač DVD.

Gold:

At' ještě řekne, že „nastal čas strhnout masku z obličejů neseriózních novinářů, vyděračských policistů, korupčnických politiků a konkurenčních podnikatelů.“

Rázný:

Ty vole, ty cituješ Goebbelse!

Egon se plácne do čela.

Gold:

Alespoň víme, že to bude působit.

Rázný čaruje s ovladačem. Stojí za Goldem a opře se o jeho ramena.

Rázný:

No tak, co tam ještě stříhnout tenhle archiv...?

Na obrazovce se objeví černobílý film z padesátých let z procesu se Slánským. „Pohledte na ten hnusný jidášský zátylek, na tu zrádnou zrzavou židovskou palici...“ běsní prokurátor Urválek.

Gold:

Tuhle pasáž dáme do PEEN Clubu...

Rázný má také smysl pro humor.

Rázný:

Takže Patrik bude jen ubohou obětí pogromu.

Gold:

Já tuhle pogromovou atmosféru fakt nesnáším.

Náhle by se ti dva homosexuálové – při vzpomínce na svou vzájemnou starou lásku – políbili - kdyby se na chodbě neozval hluk a křik.

Sekretářka drží dveře, ale cikán Manolescu je silnější. Povalí sekretářku na zem a se svým tlumočnickem vpadne dovnitř.

Gold se v křesle lekne, ale hned se jako uklidní.

Manolescu:
Tu mange kamen tedziginel o čavo!

Manolescu vytáhne nožík a vztyčí ho nad hlavu.
Tlumočník se stydí za obhroublé chování kolegy.

Tlumočník:
Jako se rozčiluje, že mu chcete zneužít syna.

Gold nečekal, že se otec Lájoše objeví tak rychle a bez předchozí domluvy.

Gold:
Uklidněte se, prosím, a přijměte místo,
gentleman. Dáte si kávu nebo čaj?

Manolescu zahrozí Goldovi nožem, ale poté ho, jako uklidněn, ukládá do kapsy.
Gold jim vykazuje slavnostně místa ve dvou originálních kožených křeslech do
žluta. Míni jednat nehystericky, neboť s hysterií Manolescu počítá.

Manolescu:
So tu peha keres. Tu sal pro muršora mendžanav.
Myres čavo kamľas te dziginel, dobytkona!

Tlumočník:
Říká něco jako: Co si hraješ na slušňáka?
Přítom seš jen pedofil. Panenko Maria, ty to vidíš!
Nás zavírají kvůli ukradenejm lahvím od piva
a tihle prasečkáři si hověj v takovém přepychu!

Do kanceláře vtrhne opožděně ochranka.

1. bodyguard
Kde je problém?

Gold ochrance naznačí, ať vypadnou.
Bodyguard zavře dveře.
Pan Manolescu se rozhlíží a dělá, že je zhnusen; přítom se mu to tady líbí.

Manolescu:
Phenelas, sar leske dava Lájoše, dela mange milion.

Tlumočník:
Prej jste nabídl, že za Lájoše zaplatíte milion.
Ale prej vám ho neprodají, jako že ho chcete jen na prasárny.
Cikána chce každéj ošidit. To jako povídá.

Gold obdivuje Manolescuovi mohutné zlaté prsteny.
Rázný naprosto nechápe.
Manolesců vytáhne vlastní pálenku a pije z lahve; tlumočník se napít odmítá.

Gold:
Vím, že prodáváte dcery ženichům.
Za syna vám ovšem nic nedám. To je jiný případ.

Manolescu chce po něm skočit, ale zaznamená Rázného za svými zády. Gestem mu rozkáže, aby se posadil tak, aby ho měl pod kontrolou. Rázný poslechne.
Gold za svým stolem zvýší hlas a rozjede své vize.

Gold:
Lájoš je mimořádně šikovný a nadaný hoch.
Co z něho vyrostete, když zůstane s vámi?
Maximálně se stane šéfem podobného podniku,
jaký vedete vy, pane Manolescu.
A bude lidem sahat do kapes.
Já vím, vy na to máte právo –
ukradli jste čtvrtý hřebík,
čímž jste získali od Ježíška generální pardon.

Manolescu a tlumočník jen zírání, jak se Gold rozjel.

Gold:
Jenže mně jde o něco jiného.
Dám Lájošovi školy. Když na to bude mít,
klidně mu zaplatím Oxford...

A Gold slavnostně povstane. Na tlumočnicka jeho řeč zapůsobila.

Tlumočník:
To by byl Lájoš jako nějaký gadžo! Vlastně víc!

Manolescu:
Deman ča jepaš pantšel milion?

Tlumočník:
Jestli byste dal aspoň půl milionu?

Gold:
Člověk není věc. Člověk se neprodává.

Manolescu:
A sosar les kamela dziginel.

Manolescu si začne hrát s malou soškou na stole.

Tlumočník:
Ion se ptá, co když ho začnete zneužívat?

Tlumočník bere Manolescovi sošku z ruky a vrací ji na stůl.

Gold:
Přece si ho vezmu do péče zcela oficiálně.
Takže budu pod kontrolou nejrůznějších sociálek.
Navíc si ve svém postavení nemohu dovolit žádný skandál.

Manolescu zvedá ruce nad hlavu, kleká si a bije hlavou o zem

Manolescu:
Miro čavo hin andro miro jilo but!
Starynavas pes calo dživipen lačes.

Tlumočník mimicky omlouvá expresivitu svého kolegy.

Tlumočník:
Jako že syn pro něj hodně znamená.
Že ho dobře vychoval. Aspoň čtvrt milionu.

Gold vstane a gestem rázně ukončí návštěvu.

Gold:
Ani korunu. Je to člověk.

Gold je najednou zcela sebejistý. Usmívá se a má pocit, že vyhrál.

Gold:
Dobře si to rozmyslete, pane Manolescu...
A nashledanou...

Manolescu vstane a vytáhne nožik.
Gold mlčí a čeká smrtící úder, špička nože na něj míří.
Rázný neví, jestli nemá skočit Manolescovi na záda.
Manolescovi asi dojde, že Gold tohle divadlo nehraje a za příšerného nadávání odejde z místnosti.
Tlumočník ve vši slušnosti a s omluvným výrazem odchází za ním.

Tlumočník:
Nashledanou, pane Gold...

Gold se vyčerpaně složí do křesla a má pocit, že zvítězil.

Rázný:
Ty ses zbláznil?

Gold chytne Rázného za kravatu a přitáhne si ho k sobě. Mají obličejte těsně u sebe.

Gold:
Co ty víš, proč se vše děje?

Rázný se mu vysmekne a rychle od Golda odstoupí. Umět jeho pohled zabíjet, ležel by tam Gold mrtvý.

0:39 Pizzeria - noc

Patrik a Táša sedí proti sobě v pizzerii; kvůli konspiraci někde na za Prahou. Něco už mají odpito.

Hlas Patrika:
Bud' proti mě sedí největší mrcha ve městě,
nebo je to ta, s níž jsem toužil prožít zázrak monogamního vztahu.

Táša:
Každej policajt má dneska vedlejšák.
Prostě si ten váš výslech natočili a prodali do televizi.
Jak to, že jsem vás nikdy nepotkala v synagoze?

Patrik:
Židovství mě nezajímá...
Minule jste mi tykala.

Chce si s ní ťuknout. Táňa to akceptuje.

Táňa:

To jsem byla navátá. Teď jsem za dámu.
Židovství je přece hlavně o krvi.

Patrik:

Copak někdo ví, jakou má krev?

Dívají se vzájemně do očí a nejsou ani expresivní, ani teatrální. I když nešeptají, tak jako by si šeptali.

Táňa:

Chceš znát svoji genealogii?
Studovala jsem totiž policejní archív...

Patrik valí oči.

Táňa:

Tvoji praprababičku zabili při pogromu...
A někteří tvoji příbuzní zemřeli
ve stejný plynový komoře jako ti mí...
Třeba jsme jejich duše, co se jen vrátily...

Patrik si dá ruce na stůl a hlavu si složí do dlaní.

Patrik:

A proč k sakru ty pogromy jako přitahujeme...?

Táňa:

Anděla i Ďábla chápeme jako jednu firmu.
V každým dobru je zárodek zla, a naopak...

Hovor je narušen výjevem u blízkého stolu. Jeden návštěvník evidentně přebral a zápasí s tím, aby přešel místnost. Patrik se nechce nechat rušit, takže se světácky protáhne, aby na sebe opět připoutal pozornost.

Patrik:

Policejní tisková mluvčí, a já..
To je absurdní!

Táňa pořád ještě sleduje výjev s opilcem.

Táňa:
A život nemá být absurdní?

Patrik chytne Táňu za ruku.

Patrik:
Nejdřív národu sdělíš, že jsem zločinec...

Táňa si nasadí sluneční brýle, ačkoliv zde slunce nesvítí.

Táňa:
Ale díky mě ti státní zástupce nepodepsal vazbu...

I Patrik se náhle snaží o žoviální neformálnost.

Patrik:
Ty s Viktorem jako ... chodíš?

Ta otázka je pro Táňu příjemná jako nepovedená operace zubů.

Táňa:
Jako, jestli s ním spím?
Ne, nikdy s ním nespím!
Ať do mě uhodí blesk, jestli lžu!
Jak to, že do mě neuhodil blesk?

Patrik se rozesměje její bezprostředností.
Zakousnou se do sebe, ale vzápětí jim dojde, že by je mohl někdo sledovat, rozhlíží se po okolí a hned propuknou v hlasitý smích.

Hlas Táňi:
Přece si to s ním nemohu rozdávat!
Prásknout to někdo tisku, hned by z toho byla mimořádk!
Žádný chlap mi nestojí za to,
abych kvůli němu riskovala svou pozici!
A najednou se zvencnu jako patnáctka!
Kéž by se do mě zabouchl i on...

0:40 Kuchyň Skopového - den

Skopový je ve svém tradičním kostýmku, tj. plandavé strakaté kraťasy a triko, zatímco jeho žena v ušmudlaných šatech a řádně jeté zástěře. Skopový ji bere pěkně zezadu a u plotny.

Hlas Skopového:
Všichni by rádi dokázali, že si žiju nad poměry,
jako že беру bokem. Jenže u mě se nechytaj.
Už jen pohled na manželku, kterou jsem naučil
nakupovat výhradně v secondhandech,
dokazuje, že jsem absolutně čistej.
Mým jediným pánem jsou pravda a morálka.
Proto jsem nejlepším reportérem v zemi...
Jen nevím, jak přimět pracující,
aby mi posílali hlasy do těch nejrůznějších anket.
Co tam má pořád strašit ten Radek John?

Ozve se domovní zvonek.

Skopová:
Podle zvonění to bude ten blbec Lehký.

Skopový i Skopová končí předčasně akci.

Skopový:
Co zas votravuje?

Skopový vezme z poličky diktafon, napojí ho na dráty po těle a vloží do kapsy.

0:41 Kutloch Skopového – den

Lehký vtrhne dovnitř bez zaklepání jako kulový blesk.
Skopový je v klidu, dělá si pořádek na stole.

Lehký:
Grossmann kupuje akcie TV ONE!
Doporučuju vytáhnout veškerý kompra!
Jinak nás všechny sestřelí!

Vedle klávesnice a monitoru je zavařovací láhev s utopenci. Skopový jednoho vytáhne a nabídne ho Lehkému, ale ten odmítá. Zakousne se tedy sám.

Skopový:
Já za nic nemůžu, já odvedl svoji práci.
A to, že nějakýho grázla nepostaví před soud,
to se v tomhle prohnílým státě bohužel děje...

Skopový vnoří CD do počítače.

Na obrazovce se objeví nahrávka Patrika s policajty v nočním klubu.

Skopový:

Hele, koukej: Grossmann s policajtama v bordelu.
A toká si tam s tiskovou mluvčí!

Lehký nevěřicně zírá na kompromitující záznam.

Lehký:

Né!? Jak se ti tohle povedlo?

Skopový:

Prostě mi to přistálo ve schránce.
To se investigativním novinářům stává...

Lehký vytáhne nenápadně PDA a za zády Skopového si záběry natáčí.

Skopový:

Já si vůbec myslím, že nezávislý novináři
by měli mít právo vyslýchat jako policajti.
Proč to neuzákoní...?!
My bychom jim vyřešili tolik případů...

Skopový se otočí na Lehkého, ten dělá že se kouká na mobil.

Skopový:

Zírej, jak si teď proklepnu tu zkorumpovanou mluvčí....

Skopový zapíná nahrávací zařízení a vytáčí číslo.

Skopový:

Dobrý den, u telefonu Jiří Skopový,
nezávislý novinář...

Táňa, m.o.:

Dobrý den, Táňa Jakubíčková,
tisková mluvčí Policie České republiky.

Skopový:

Já mám takovej dotaz jako. Víte,
že někteří policisté strávili noc jako v nočním klubu?
Jako že to tam za ně všechno platil Patrik Grossmann...

Lehký využívá příposlech nahrávacího zařízení.

Táňa, m.o.:
Ehmm, pokud to máte natočené, potom mi to přivezte,
abych vám mohla sehnat odpovídající...

Lehký zatíná palec a zvedá prst.

Skopový:
Prý jste tam byla i vy?
Znáte se s Grossmannem nějak víc?

Skopový naznačuje, že ji mají.
V tom nadšení si sáhne Lehký pro utopence. Vzápětí mu dojde, že do láku sahal i Skopový. Nenápadně vrací utopence zpět.

Táňa, m.o.:
Pokud máte nějaké důkazy, potom je předejte vedení policie.
Pokud ne, potom zvažte, nakolik je etické šířit pomluvy.

Skopový:
Jasně, tak já... tak jako ještě zavolám...

Skopový končí telefonní hovor, zatímco Lehkému dojdou možné konotace.

Lehký:
Ty vole, seš magor?
Rozjet to proti elitnímu policejnímu útvaru...

Skopový:
To je zase můj styl.
Všem grázlům to nandat...
A ty se přece znáš s ministrem vnitra...?
Tak ty policajty uhlídáš, ne?

Skopový pečlivě schovává CD.

0:42 Policejní chodba - den

Táňa se urychleně schází s Viktorem u automatu na kávu. Viktor hází mince a vybírá si nápoj. Táňa má na sobě krátkou červenou sukni jako mažoretka. Viktor je ve značkových džínách.

Viktor:
Skopový je největší smradloch mezi novináři...

To už se k nim sune nadporučík Zajíček v džínách od Vietnamců.

Zajíček:
Mně je to jasné. Jde o válku policajtů.
Musel nás naprášit někdo z našich.

Zajíček si vybírá v automatu kávu, zatímco Táňa s Viktorem již třímají v ruce kelímky.

Viktor:
Pokud je to válka policajtů...?
Pojďme jinam....

Viktor naznačí, ať jdou raději od automatu, že tam může někdo jejich hovor monitorovat.

Zajíček:
Já se s tím Skopovým sejdou.

Táňa:
Neblbni. Všechno si nahrává.

Všichni tři jdou chodbou a konspirativně sledují, zda je někdo nesleduje.

Zajíček:
Tak si vezmu detektor.

Táňa:
Proč jste mě, vy úchyláci, do toho bordelu tahali?!

Viktor se proti všem předpokladům rozzáří a vezme Táňu kolem ramen.

Viktor:
Asi aby ses tam zapomněla s panem Grossmanem...

Táňa:
Hele nech toho! Jak je rok dlouhej na mě kašleš...
A teď budeš žárlit...?

Zajíček si snaží prosadit.

Zajíček:

Táničko, my se s ním sejdeme,
abychom řešili „jeho“ případ...

Táňa:

Jaký případ?

Kolem právě vedou někoho v poutech.

Viktor:

To nevíš? Skopový kšeftuje s drogama.
Stýká se s Mustaffou.

Ten nápad rozjaří i zachmuřenou tvář nadporučíka Zajíčka.

Zajíček:

No jo, už se na něj vede složka.

Táňa se nadšeně usměje.

Táňa:

To jste si vymysleli?

Oba odpovídají velmi hrdě.

Viktor a Zajíček:

Vymysleli!

Viktor:

Stará policejní zásada: Když ti někdo dělá problém,
udělej mu problém a nebude mít čas dělat ti problém.

Viktor hladí Táňu po rameni. Jsou rádi, že zůstali kamarádi.

0:43 Kancelář Patrika - den

Patrik stojí na stupínku za svým stolem. Dole sedí Gold s Rázným a přemýšlejí.
Do místnosti nahlédne sekretářka.

Sekretářka:

Ten pan Jánský pořád čeká. Přes hodinu...

Patrik:
Tak ho nažeňte dovnitř.

Vstupuje sebevědomý intelektuál Jánský. Působí jako anglický profesor v tvídovém saku.

Jánský:
Pane Grossmanne, pro mě je sice velká čest
se s vámi sejít, nicméně byli jsme domluveni na devátou.
A už je skoro jedenáct. Vážít si času
druhého patří ke ctnostem gentlemana...

Patrik:
Obvykle nechávám návštěvy čekat tři hodiny.
Takže vás přijímám o hodinu dřív!

Patrik se nesnaží o jakoukoliv vstřícnost. Jánského nabídnutá ruka zastane viset ve vzduchu. Jánský, vědom si zjevné urážky, by nejraději odešel, ale ucítí za sebou židli, kterou mu tam přistaví Rázný. Tím mu podsekne kolena, takže si Jánský sedne. Těsně pod stupínkem. Oči má ve výšce stolu. Gold Jánskému naznačuje, ať to vydrží; tyhle klukoviny kolegů mu připadají trapné.

Patrik se nakloní přes stůl na Jánského.

Patrik:
Zůstaňte stát, gentlemane Jánský, bude to rychlé.

Jánský se poslušně postaví. Židle, kterou Rázný drží, mu však nedovolí couvnout. Patrik se naproti tomu spokojeně posadí za svůj stůl. Gestem Jánskému naznačí, ať odstoupí. Rázný odstraní komediantsky židli za Jánským.

Rázný:
Jak to, že ten váš slavný PEEN Club
ještě nevydal prohlášení na podporu pana Grossmanna?

Jánský hledá pomoc u Golda. Ten má tendenci mu ji poskytnout.

Patrik:
Kolik jsme tomu vašemu Clubu nasypali?
Myslím, že nakonec dva miliony?

Rázný
To cikáni jsou spolehlivější.

Patrik si začne házet malý míč do malého koše na stěně. Rázný mu nosí míč, aby si mohl Patrik znovu hodit. Když se podaří hodit koš, Rázný devotně zatleská, je v něm kus komedianta. Nedělá to z podlézavosti, ale aby zmátl Jánského.

Jánský:

Mysleli jsme, že když se ti Romové za vás tak kvalitně postavili... že by to naše prohlášení... bylo duplicitní... měli členové názor...

Rázný:

Jánský, přece nejste jako intelektuál úplně blbej.
Bravo, koš!

Gold Jánskému naznačuje, že s těmi dvěma nic nesvede.

Jánský:

Já i moji kolegové jsme ty peníze chápali především jako... jako projev vaší osvícenosti... Že chcete podpořit kulturu!

Rázný nese opět balónek Patrikovi.

Rázný:

Ty prašule jste dostali proto, abyste vydali prohlášení, které jsme vám nadiktovali...

Patrik:

Jestli to nedokážete mezi tou bandou pitomců prosadit...

Patrik se soustředí aby trefil koš... a také ano! Rázný zatleská.

Jánský:

Nezapomeňte, že reprezentuji kulturu této země!

Patrik hodí Jánskému míč a gestem vyzve, ať si hodí také. Jánský se o to pokusí, ale netrefí.

Patrik:

Pokud vím, pane, kultura týhle země nikdy nevznikala v žádném intelektuálním spolku. Haška byste vyloučili za chlast! A Kafku proto, aby vás nenakazil tuberou. Vy na kultuře jen parazitujete!

Patrikův projev je plný úsměvu a jeho gesta jsou maximálně šarmantní.
Rázný jde znovu pro míček.

Jánský:
Urážíte nejen mě, ale i celou naši organizaci.
Jsme součástí světového PEEN Clubu.
Těšíme se obrovské prestiži...

Jánský stále stojí uprostřed místnosti. Otočí se, snad aby odešel, ale narazí na
Rázného, který mu dá s laskavým výrazem do ruky míček, aby si znovu hodil.

Rázný:
Světovou prestiž máte proto, že vás po světě
platí podobní vykukové jako my.
Patriku, co takhle pustit do televize,
jak se tohle hovado nechává zkorumpovat?

Jánský si poslušně hodí a tentokrát omylem trefí. Patrik i Rázný se mohou
obdivem zbláznit. Tleskají mu. Jánský netuší, co si se situací počít.

0:44 Hospoda - den

V hospodě hraje televize, na obrazovce reportáž TV ONE:

Zjeví se solidní a ustaraná tvář předsedy Jánského, mluví zcela nekompromisně.

*Jánský:
Nastal čas strhnout masku z obličejů neseriózních novinářů,
vyděračských policistů a korupčních politiků!
Ano, my v PEEN klubu to říkáme jasně!
To, co se nyní děje, je odporné spiknutí,
kteří se snaží zdiskreditovat
jednoho z nejserioznějších podnikatelů v zemi...*

Štamgasti pijí pivo, někteří komentují reportáž.

Štamgast 1:
To je samá sviňárna...

Štamgast 2:
Makat bych je poslal...

Vzadu u stolu sedí nadporučík Zajíček ve vietnamském triku ve stylu Rambo, elegán kapitán Viktor s šátkem kolem krku a umaštěný reportér Skopový.

Viktor:
Skopový, co nám to děláš?
Tak skvělejší novinář a spráhne se s takovou bandou.

Skopový zírání do alba, kde je na fotografiích s jakýmsi Arabem.

Skopový:
A to je jako kdo...?

Viktor:
Nedělej, že ho neznáš...?

Skopový:
No chlapy, fakt neznám...

Zajíček:
Novinařina, to je pro tebe jen takový krytí, co?
Aby ses dostal k informacím.

Viktor:
Ve skutečnosti jsi drogový dealer.
Od koho kupuješ ten heroin...?

Skopový:
Heroin...?

Zajíček si Skopového zdetekuje. Poté ho přitiskne ke zdi a roztrhne mu košili. Skopový má na těle přilepený mikrofon.

Zajíček:
Tak ty si nás nahráváš?!
Pro Mustaffu, ne?!

Skopový:
Chlapi, tomu nerozumím... To mi tam někdo musel dát!

Viktor:
Takže půjdeme, ty hajzle. Ber to jako zatčení.

Zajíček nasadí Skopovému pouta a vyvádí ven. Opilci z toho mají povyražení.

0:45 Rozbořený domek – noc

Zajíček s Viktorem odvezli Skopového do opuštěného lomu. Mají na hlavě noktovizi, která jim umožňuje noční vidění. Prohledávají Skopového po celém těle.

Viktor:

Ten je schopnej mít mikrofon i na ptáku.
Chápeš, že jsi nás málem nechal zabít?

Skopový:

Já zabít? Vůbec nerozumím...
To je asi omyl...já jsem...

Zajíček stahuje ze Skopového oblečení.

Zajíček:

Celou akci jsi mohl zničit!
Hele, tady má ještě jeden mikrofon.
Sundej si trenky.

Viktor:

Odbouchnem ho a někde zahrabem!
A přišijeme to Mustaffovi.

Skopový před nimi stojí nahý, ruce spoutané.

Zajíček:

Potřebuješ nás zkompromitovat, co?
Protože šlapeme Mustaffovi na paty, co?!

Skopový padne na kolena. Viktor natáhne pistoli a přiloží mu ji ke spánku.

Viktor:

Tvůj úkol je jasnej. Provařit naše ksichty!
Zničit naši půlroční práci, kdy se nám podařilo
infiltrovat mezi tu bandu!
Proto jsme byli v tom bordelu, ty idiote!

Skopový:

Chlapi, já přísahám...
Já jsem proti kriminalitě jako vy.

Viktor:
Kdo ti ty záběry z bordelu dal?

Skopový:
Nikdo. Našel jsem je ve schránce...

Zajíček:
Jeden by mu málem věřil...

Skopový:
Všechny ty záběry vám dám.
Ať víte, že jsem loyální....Jedeme ke mně!
To všechno jede proti vám Lehký!
Ten, co se stará premiérovi o peníze.
Na něj byste si měli posvítit!

Při této informaci Viktor i Zajíček znejistí. Ale nechtějí to na sobě nechat znát.

0:46 Synagoga – den

V synagoze probíhá páteční bohoslužba kabalat šabat. Rabín vepředu cosi odříkává. Patrik sedí mezi přítomnými; z pohledu rabína na levé straně. Několik řad před ním se soustředí Gold.

Hlas Patrika:
Listoval jsem textem, jehož písmenka jsem,
na rozdíl od Golda, nedokázal dešifrovat.
Chtěl jsem poděkovat Tomu nahoře, že mi přihrál TV ONE.
Nebo jsem chtěl zase vidět Táňu Jakubíčkovou?
Kéž by se do mě také zamilovala...

Táňa jako by také za něco děkovala. Vedle ní si hraje s nějakým dítětem její dcera Markéta. Dění vepředu tolik nezajímá, ale do tohoto prostředí patří. Nikdo děti neokřikuje. Dokonce jich tam pár pobíhá.

Sborově zazní.

Všichni:
Lchajm!

Střih. Přítomní pozvedají skleničky a individuálně si mezi sebou začínají povídat. Přejí si: gut šabes.

Gold:
Rabi, dovol, abych ti představil...

Rabín všechno už dávno ví.

Rabín:
Nic mi neříkej...
Vy jste ten budoucí mediální magnát!
Novináři jsou pěkný kurvy!

Gold:
Rabi nesmí do Izraele. Jo, proč to neřící:
médiá mu vzala domov!

Rabi poněkud zaúpí.

Rabín:
Pšt, já bych to tady nerozváděl.

Táňa se promění v raráška a dokonale se baví.

Táňa:
Ale proč ne, rabi!? Před pěti lety za ním přišla
v Izraeli holka, jako že je v tom...

Rabín:
Dokonce mi ukázala lékařský potvrzení,
že je těhotná! Chucpe!

Evidentně je to oblíbená historka; okolostojící se baví; rabín se zlobí jen naoko.

Táňa:
Jenže otec toho dítěte si ji prý nemůže vzít.
Je prý z ortodoxní rodiny a ona není Židovka.
Rabi jí chtěl – pochopitelně ve své dobromyslnosti – pomoci.
A že jí za deset tisíc dolarů vystaví dokumenty o konverzi.

Rabín:
Jenže ta zone byla novinářka a natočila mě skrytou kamerou!
Sotva to odvysílali, ti manzerové na mě vydali zatykač.
Tak tak jsem stačil utýct ze země zaslíbený...

0:47 Jídlna Židovské obce - večer

Rabín, Patrik, Táňa a Gold sedí u stolu ve strohé jídelně. Rabín je v bonvivánském rozpoložení. Nebojí se bohatě gestikulovat a být teatrálně nad věcí. Všude kolem pobíhají děti. Je to tam jak v židovské škole.

Rabín:

Ano, jenom mešuge může chtít být Židem.
Skuteční Židi se na to snaží zapomenout.
A do synagogy přijdou sotva jednou za rok
na Vysoký svátky, takže řeknou,
z čeho máme, my rabíni, žít?
To se fakt nedá žrát...

Rabín přestane být nad věcí a odsune talíř s omáčkou neidentifikovatelné barvy. Patrik je však prostředím natolik nadšen, že ten blaf jí jako tu nejlepší pochoutku. Rabín ani Gold nechápou.

Gold:

Rabi, on by rád zapomněl, že je Žid,
jenže teď mu to připomínají pogromem.
Ta agrese, co se proti němu valí, to je přesně ta milá soudržnost,
kterou tak statečně produkují příslušníci většiny...
Řekl bych, že dnes na tom jídle nezdravě šetřili...

Rabi odhodí příbor. Posléze si ho zase vezme a zkouší budit dojem, že si pochutnává na košer hovězím. V té chvíli vrazí pobíhající děti do stolu, takže se na stole rozlije pití. Táňa pleskne přes zadek Markétu, aby se uklidnila.

Rabín:

Jo, pogromy, šmá Izrael, to je nedílná součást naší kultury.
Kdyby nám je nedělali gójové, děláme si je sami.
To se fakt nedá žrát. No, za ty prachy to sežeru...

Rabín je čím dál víc naštvaný, že musí jíst to neapetitlich jídlo. Gold dopil vodu z plastického kelímku.

Gold:

Teď se třeba blíží svátek Purim, tak by mohl tady Pat,
prostě by ho mohl ve vší tichosti zasponzorovat!

Gold ví, jak mluvit rabiho řečí. Informace o sponzoringu ho evidentně zaujala a vrátila mu jeho původní dobrou náladu.

Patrik:
Rád přijdu...

Rabi je opět rozšafnost sama a nebojí se velkých gest.

Rabín:
Pokud to zasponzorujete, vykonáte bohulibý skutek!
Už v naší milovaný tórence je napsáno,
že deset procent všeho, co Žid vydělá,
se má odvádět kněžím a chrámu.
Kdybyste dával deset procent z vašich příjmů,
kolik by to bylo? No, raději se neptám...

Rabi si hypnotizovaně prohlíží Patrikův vyjedený talíř.

Rabín:
Hergot, chlape, vy jste ten blaf dojedl!
To bych nečekal!

0:48 Vinárna na nábřeží – večer

Ve vinárně hraje televize, na které probíhá reportáž TVOne:

Rabínova tvář vážně hovoří.

*Rabín:
Muslimové ovládají čím dál více světových médií.
Z tohoto důvodu mě útok na Patrika Grossmanna
absolutně nepřekvapil. To, co se mu dnes děje,
se odborně nazývá skrytý antisemitismus...*

Lehký sedí u luxusně prostřeného stolu. Sklenička s aperitivem se mu zastavila u úst. Celý zatuhlý zírá na televizi, která mu evidentně zkazila hezký večer.

*Rabín:
Ano, rafinovaný skrytý antisemitismus.
A není tajemstvím, že se policejní složky tohoto státu
často rekrutují z řad hnutí Skinhead...*

Lehký vypije aperitiv na ex.

Hlas Lehkého:
Zdá se, že se mi to všechno pomalu hroutí pod rukama.
Proč jsem nejdřív nenechal odstřelit Golda s Rázným?
Pak by se vidělo, kdo je v tady králem P. R.!

Lehkému zvoní mobil. Lehký koukne na display a protáhne obličej a spěšně vyběhne z restaurace na nábřeží.

0:49 Nábřeží Vltavy - podvečer

Lehký nervózně přechází po nábřeží, mluví do mobilu a hraje nesmírný klid.

Lehký:
Ahoj bejku... ňákej problém...?

Hlas ministra:
Lehký, s tebou je to vo hubu...

Lehký zmateně přechází sem a tam.

Lehký:
Proti TVOne se halt těžko bojuje...!
A hlavně, vy ho musíte znovu zavřít!
A podržet ho tam! Ne jako minule!

Na nábřeží zastaví malý automobil a vystupuje krásná, luxusně ohozená a nalíčená Kateřina.

Hlas ministra:
Kdyby ho aspoň nepodporovali ty židi, cikáni a intoši...
To bourá tu tvoji teorii, že je rasista...

Lehký teatrálně gestikuluje, předvádí se před Kateřinou.

Lehký:
Lidi prostě ještě nejsou tak vyspělí,
aby se nenechali zmámit jeho merglema.
Proto se „naši věrní“ tak rychle stávají „jeho věrnými“

Kateřina mává na Lehkého a svižný krokem se blíží.
Lehký se na ní svůdně usměje.
Kateřina políbí Lehkého na tvář, tak jako to viděla ve francouzských filmech.

Kateřina:
Ahoj...

Lehký polibek opětuje a věnuje se hovoru s ministrem.

Lehký:
Hele mám záběry Grossmana s policajtama v bordelu.
Dyk von má celej ten tvůj obor zkorumpovanej...
Pošlu ti to hned do mejlu...

Kateřina si všimne Lehkého bledé tváře.

Hlas Ministra:
Co? Ne? Tak tohle už kluci přehnali...
Tak to bude čistka...

Lehký je spokojený že má ministra tam, kde chtěl.

Lehký:
Mám teď jednání, zase zavolej, čau bejku...

Lehký vypne mobil a nedbale se chlubí Kateřině.

Lehký:
Ministr vnitra...

Kateřina:
Co se děje zase...?

Lehký posílá ministrovi z mobilu mail a přitom nedbale konverzuje s Kateřinou.

Lehký:
Nevím, jestli to víš, ale Patrik ti zahejbá...

Teprve v tento moment se od něj Kateřina odsune.

Kateřina:
Jak zahejbá?

Lehký:
Jako že píchá s jinou.

Kateřinou dělá, že ji ta informace zas tak moc nedostala.

Kateřina:
Víš, kolik ženských po něm jede?

Lehký:
Jenže on se do ní zamiloval!
Tím se dostává absolutně mimo tvoji kontrolu.

Kateřina si dává záležet, aby na ni nebylo poznat, že jí Patrikova nevěra vadí.

Kateřina:
My se neomezujeme.

Teprve nyní Lehký Kateřinu pustí a hystericky na ni vyjede.

Lehký:
Ty nechápeš, že nás ta čubka ohrožuje?!

Kateřina také uvolní stavidla a řve.

Kateřina:
Jaká čubka?

Lehký ukáže na mobilu Táňu a Patrika v nočním klubu, jak se objímají a tokají.
Kateřinin hysterický smích se změní v bezradnost plnou nenávisti. Začne tlouct do Lehkého.

Kateřina:
To si myslí, že se z toho prošuká?!

Lehký ji uchopí teatrálně za ruce.

Lehký:
Musíš ho přesvědčit, aby se mnou komunikoval...

Kateřina se k Lehkému přísaje jako klíště.

Kateřina:
Copak mu nestačím? Co dělám špatně?!

Objímají se, ale každý je ve svém světě.

Lehký:
Musíš ho přesvědčit, abych se stal šéfem zpravodajství...

Kateřina:
Ať mi řekne, co ho vzrušuje,
a já uspokojím jakoukoliv jeho úchylku.

Kateřina kousne vztekle Lehkého do ucha. Ten zařve a uskočí, nicméně slibuje.

Lehký:
No a pokud budu de facto řídit televizi,
tak z tebe udělám moderátorku večerních zpráv...

Kateřina si neuvědomuje, že způsobila Lehkému bolest. Bohatě gestikuluje a jde dál svižným krokem kolem Vltavy. Překročí mrtvého psa; ani si ho nevšimne.

Kateřina:
Já s rozumím s Patrikovým synem!
Zatímco ona jde jen po jeho penězích!
Co kdybys někoho najal, aby jí rozšaloval dršku?!

Lehký pospíchá oddaně za ní, přeskočí mrtvého psa, také si ho nevšimne.

Lehký:
A s kámošema z bulváru zařídím,
že se staneš nejpopulárnější moderátorkou v zemi.
Ty na to máš!

Kateřina prudce zastaví a otočí se proti Lehkému. Situace se zmrazí. Ti dva se dívají do očí.

Kateřina:
Fakt myslíš, že bych mohla být
nejpopulárnější moderátorka...?

Lehký:
Prostě budeš skutečná celebrita!

Kateřina:
Jako že bychom byli taková dvojka?

Ti dva splývají v náručí, ale oba cítí spíše smutek.

Lehký:
Jo, takový tajný bratrstvo, který se navzájem podporuje...

Soumrak se snáší nad Vltavou. Lehký něžně pohladí Kateřinu.

Lehký:
Dem na tu večeři...

0:50 Goldův byt – noc

Byt je zařízený s decentností a vkusem. Po stěnách jsou nasvíceny zajímavé obrazy. Gold spokojeně pozoruje Lájoše.

Gold:
Chceš něco pít?

Lájoš:
Ne.

Lájoš, ten suverén, ten zlodějíček a podvodník je najednou obyčejný pětiletý kluk, který si neví rady s novou situací.

Lájoš:
Kdy půjdu domů?

Gold:
Přece se ti dneska v ZOO líbilo?

Gold ho svléká ze zimní bundy.

Lájoš:
To jsem nevěděl, že je tolik zvířat, ty pičo.
A jak s nima chodí ven?

Gold:
Nechodí na ven.
Žijí ve výběhu nebo v kleci, v teráriu a tak.

Lájoš:
A není jim z toho smutno...?

Gold:
Pojď se umýt. Třeba jsou rádi, že mají bezpečný domov.

Lájoš zírá na koupelnu. Nikdy nic takového neviděl. Gold mu ukazuje, jak se myjí ruce. Myje mu pusku.

Lájoš:

To mně by bylo smutno, kdybych žil jen v kleci...

Gold:

To máš těžké – některé druhy by už dávno vyhynuly,
nestarát se o ně nikdo v zoo.

Lájoš:

Já nevyhynu. Já jsem cikán.
Já se o sebe dokážu postarat.

Gold se usměje a vede Lájoše do ložnice.

Gold:

Tak a jdi spát... musím do práce...

Lájoš:

Pudu s tebou! Umím dobře dělat stěnu...

Lájoš spiklenecky zamrká.

Gold ho vezme do náruče a snaží se mu všechno náležitě vysvětlit.

Gold:

Ale já nejdu krást. Slušní lidé nekradou. A jelikož jsi
také slušný člověk, tak také nebudeš krást....

Lájoš se rozhlíží po dekadentně přepychovém bytu.

Lájoš:

A kdes tohle všechno nakrad...?

Gold:

Já jsem to nenakrad, já jsem si na to vydělal...

Lájoš:

A jak asi, ty pičo?

Lájošovy otázky jsou pro Golda dojemné a nepříjemné zároveň.

Gold:
Když budeš umět práci, kterou ostatní potřebují,
klidně ti za ni zaplatí. A přestanou se bát, že je okradeš...

Lájoš se to snaží pochopit, zamrká velkými hnědými kukadly.

Lájoš:
Aha...

Gold je dojatý, vlhnou mu oči, otře se dlaní.

Hlas Golda:
Tak to mě dostal. Kdo je z nás dvou vlastně větší zloděj. On nebo já...
Měl jsem najednou pocit, jako by se všechno v mém životě
dělo jen proto, abych toho kluka zachránil...

0:51 Kancelář Patrika – noc

Patrik a Rázný sedí v křeslech a očekávají Golda. Ten právě vchází v bílém, dobře padnoucím obleku. Patrik se na něj podívá a místo pozdravu zašeptá.

Patrik:
To nás chceš odrovnat?!

Gold:
Nerozumím...

Patrik:
Jak může být ředitelem televize pedofil!

Gold vyslovuje tiše ale pevně každé slovo.

Gold:
Nejsem... žádný... pedofil...

Patrik:
To víš ty a já! Komu bude záležet na pravdě?

Gold:
Kdybys ho viděl... Je tak inteligentní...

Rázný:

Ten ksindl tě chtěl okrást! A nám způsobil tohle všechno!

Gold by měl v průběhu celého filmu přebírat, jako symbol asertivity, gesta, která dělá jeho partner, zvláště pak Patrik. Tentokrát si toho Patrik všimne.

Gold:

Lájoš za nic nemůže, neovlivní prostředí,
ve kterém vyrůstal... Je hrozně nadaný...

Rázný:

Nadanej lidí je fůra!
Svět jich potřebuje sotva desetinu.
Pate, jemu evidentně hráblo!

I Patrik vidí, že musí přitvrdit. Začne házet šipky do elektrického terče, který občas hraje.

Patrik:

Je absurdní chtít po nás, a vůbec po všech zaměstnancích,
abychom do toho spadli znovu. Pokud jim toho grázla
nevrátíš, ředitelem televize se stane Egon.

Egon Rázný gestem potvrdí, že mu to bude líto; také začne hrát šipky.

Rázný:

Neblbni, potřebujeme tě!
Teď si můžeme začít hrát se světem jako nikdy.

Gold s nimi šipky nehraje, takže je mimo hru.

Gold:

Prostě mám pocit, že je to moje šance!
Víš kolika lidem díky mně neublíží!

Patrik se soustředí na hru.

Patrik:

Ty v tom fakt vidíš svý poslání...?

Rázný bere na pomoc ironii, ale na Golda se raději nedívá.

Rázný:
Že ty se chystáš do politiky? Jasně, to je geniální!

Goldův tón je však vážný a opravdový. Bere si prášky na srdce.

Gold:
Copak se na Židy nedívali v minulosti skrz prsty?
Jako teď vy na Romy. Možná bychom tady my dva,
Patriku, nebyli, věřit všichni předsudkům...

Patrik jde ke Goldovi a podá mu ruku.

Patrik:
Chápeš, že nemůžeme riskovat...

Gold:
Nechápu, ale respektuji...

Patrik:
Nebudeš ředitelem televize. Tak ahoj...

Jde k němu i Rázný a podá mu ruku.

Rázný:
Tak ahoj, fotr...! Však ty se jednou vrátíš...

Ti dva se políbí. Gold se usměje a odejde. Dveře se zaklapnou a Patrik vztekle hodí šipku. Trefí střed. Terč mu zahraje vítěznou skladbu.

Hlas Patrika:
Vzpomněl jsem na svého syna.
Jak dlouho už jsem s ním někde nebyl?
Jak dlouho už jsem si s ním nepovídal?

0:52 Na motokárách – den

David se vysouká z motokáry, je šťastný. Na bundě má rudou hvězdu.

Hlas Patrika:
Musíme mít ještě spoustu zážitků.
Za tři roky bude mít jiný svět,
kam mě už, jako otce, nepustí.
Dostal jsem strach, že bych o Davida mohl přijít...

Patrik s Davidem sedí u stolu a srkají džus. David konzumuje dort.

David:
A proč mám jít do té Lauderovy školy?

Patrik se odhodlaně nadechne, aby mu sdělil zásadní životní informaci.

Patrik:
Protože seš Žid.

David:
Já nejsem Žid! Jsem jako ty.

Kus dortu spadne Davidovi na oblečení.

Patrik:
Ale já jsem Žid. A maminka možná taky...

David:
A proč se zabila...?

Patrik si půjčuje od Davida lžičku a dá si jedno sousto dortu.

Patrik:
Nevím... něco ji skočilo pod auto,
nějaký zvíře a ona ho nechtěla přejet...

David:
Kateřina říká, že to určitě nebyla náhoda.

Patrik bouchne do stolu.

Patrik:
Kateřina u toho nebyla...
Hele klidně zapomeň, že seš Žid,
ale stejně se časem najde někdo, kdo ti to připomene.
Takhle na to budeš připravený.

David:
Na co budu připravenej?
Vždyť jsme stejný jako ostatní...

David luskne na číšníka prsty a naznačí mu, ať přinese ještě jeden džus. Číšník úslužně vyplní jeho rozkaz.

Patrik:
Jsme stejní, ale v jednom se lišíme...

David:
V čem...?

Patrik:
Víš, jaký rozdíl je mezi českými a židovskými pohádkami?

David:
Ne.

Patrik:
V židovských pohádkách ti žádná zlatá rybka nesplní tři přání.
Židé se ze všeho musí vysekat vtípem a rozumem...

David se začne houpat na židli.

David:
Hele, ty chodíš s tou paní vod policajtů?

Patrik se začne houpat na židli.

Patrik:
To víš také od Kateřiny...?

David:
A máš s ní sex...?

Patrik se přestane houpat na židli.

Patrik:
Zatím ne. Ale rád bych s ní vyrazil někam na víkend.
Pojedeš s námi...?

0:53 Kavárna v pasáži – den

Na barevných židlích sedí Viktor a Táňa. Viktor má tendenci „panákovat“, aby dostal Táňu do uvolněnější nálady.

Táňa:
Dáš mi vědět, kdyby se něco dělo?

Viktor:
To nemyslíš vážně?

Viktor se rozesměje a přitukne si skleničkou o Táninu skleničku. Ta se však své skleničky ani nedotkne.

Táňa:
Bojíš se, co?

Viktor se také nenapije a položí skleničku na stůl.

Viktor:
Nikam s ním nepojedeš? Sledujou ho...

Táňa:
Právo jakkoliv zasahovat do mého života jsi už dávno ztratil.

Viktor se rozesměje. Jako by znovu pochopil, o co jde. Znovu se pokusí s Táňou si přituknout.

Viktor:
Copak jsem se mohl rozvést?

Táňa:
Čekala jsem na tebe pět let.

Viktor:
Víš, co všechno by na mě vytáhla...?

Táňa:
Markéta taky.
To, že na ni platíš, je sice milý...

Viktor se pokusí Táni dotknout.

Viktor:
Jede to proti němu Lehký.
Ten co pere prachy lidem nahoře...

Táňa:
Dáš mi vědět, kdyby se něco dělo?

Viktor opustí jakoukoliv hru na spokojený pár.

Viktor:
Jsem policajt. Živím dvě děti, tedy tři...

Táňa:
Takže dojit Patrika ano, ale reálně mu pomoc...

Viktor:
Mám tě rád...

Táňa:
Takže mi dáš vědět, kdyby se něco dělo...

Viktor se znovu pokusí přituknout si. Táňa si bezmyšlenkově přitukne a vypije Whisky dřív, než stačí Viktor přiložit skleničku ke rtům.

Hlas Táni:
Celý týden jsem řešila, zda s Patrikem jet, nebo ne.
Mohla jsem se lehce vymluvit, že mě nepustí z práce,
ale já chtěla přijít na kloub podstatě věci:
Jestli je Patrik jen pokušení, nebo výzva,
která mě posune tam, kde mě chce život mít...

0:54 Na břehu jezera den

Patrik se ponoří až po krk do ledového jezera Wolfgangsee na pomezí Horních Rakous a Salzburska.

Hlas Patrika:
Negativa proměňovat v klad.
Z nenávisti nepřátel si vyrobí svou sílu.
Na to jediné jsem se soustředil a díky tomu nevnímám zimu.
Nejvyšší podává důkaz o své existenci prostřednictvím zázraku.
Zázraku, kdy hrstka zvítězí proti přesile...

Táňa:
Pojď už ti musí být zima!

Táňa je na břehu s velkou froté osuškou v ruce; v dáli se tyčí hory obklopující Wolfgangsee. Patrik leze z vody, celý se třese. Táňa se celou dobu v cizině nezbaví tendence kontrolovat, jestli je někdo nesleduje.

Hlas Patrika:
Kéž by nám bylo oběma sedmnáct
a David se nám měl teprve narodit...

Táňa ho utírá a on se převléká.

David:
Fakt ti není zima?

Patrik:
To víš, že jo.

David:
Já tam taky vlezu...

David nadšeně vyskočí a se začne svlékat, Táňa ho zarazí.

Táňa:
To tě ani nenapadne! Nastydneš se z toho...

David se před Táňou mírně předvádí.

David:
Hele, tak já si jdu aspoň zaběhat.
Schválně mi to, Táňo, stopni,
za jak dlouho to zvládnu k těm stromům a zpět.

Táňa:
Jasně. Připravit se, ke startu, pozor, teď.

Táňa přistane Patrikovi v náručí.
Patrik jí dá ruce kolem krku. Pozorují vodu a hory.

Táňa:
S tebou je takový klid...
Taková jednoduchost...
Nezažila jsem, že bys někoho soudil...
Že bys něco soudil...

Patrik:
Řekla policajtko a Židovka zároveň...

Táňa se k němu schoulí. Pozorují Davida, který běží, seč mu síly stačí.

Táňa:
Víš, z kolika JÁ se vůbec skládám?
JÁ – policejní tisková mluvčí,
JÁ – manželka s odcizujícím se manželem,
JÁ – matka milující dceru,
JÁ – milenka, co ho tam má ráda,
JÁ – nešťastná holka, která si neví rady...
A všechny tyhle JÁ, teda MY,
se u tebe cítíme hrozně moc dobře...

Detail Patrikovy ruky, kterak ji hladí.

Detail Tániny ruky, kterak ho hladí.

Táňa ho vtáhne kabiny na převlékání.

Patrik:
Pozor, je tady dítě.

Táňa:
Tomu to bude trvat ještě aspoň dvě minuty.

Oba spolu splývají.
Zní hudba, která prodává alpskou krajinu.
Nepozorovaně k nim dobíhá David.

David:
No jasně, vy tady máte spolu sex.

Táňa koukne na hodinky.

Táňa:
Tři minuty, padesát sedm vteřin, jedenáct setin. Wow.

0:55 Balkón pensionu - noc

Patrik sedí s Táňou na balkoně, jsou schovaní pod jednou dekou podávají si jointa. Táňa nasaje kouř, zadrží ho v plicích, a pak v klidu vypustí.

Patrik:
Takže budeme spolu...?

Táňa mu šeptá smyslně do ucha.

Táňa:
Co takhle odložit odpověď na později.

Patrik nezmění výraz.

Patrik:
Takže budeme spolu...?

Tánina ruka je nervózní.

Táňa:
Něco jinýho je milenka a něco jinýho manželka.
Jako manželka budu dost banální.

Patrik zatápne jointa.

Patrik:
Takže budeme spolu...?

Táňa Patrika obejmje. Ten zůstává stále v odtažené poloze.

Táňa:
Jestli máme být spolu, tak spolu budeme,
ale jestli začneme něco řešit,
tak si budeme časem vyčítat,
že jsme ublížili někomu dalšímu...

Patrik:
Takže budeme spolu...!

V pokoji zvoní mobil. Táně chvíli trvá, než ji to dojde. Pomalu se sune do tmy místnosti. Patrik si prohlíží velkolepé měsíční panorama.

0:56 Pokoj pensionu – noc

V rohové posteli spí David.

Táňa drží u ucha telefon a kmitá očima po místnosti.

Táňa:
Ahoj.

V telefonu šeptá hlas Viktora.

Viktor, m.o.:
Zavolej mi, až skončíš jednání...

Táňa bere z kabelky druhý telefon, protože Viktor mluvil šifrou.

Táňa vytáčí číslo, kontroluje, zda ji Patrik nesleduje.

Táňa:
Co je?

Tánin prst nervózně ťuká na desku stolu.

Viktor, m.o.:
Až se budete vracet,
tak ho budou chtít zatknout.
Neděkuj mi, jdou i po mně...

Táňa:
Ty myslíš, že by se neměl vracet...?

Viktor:
Já bych se nevracel...

Táňa pomalu odloží telefon a prohlíží si sama sebe před zrcadlem.

Hlas Táni:
V zrcadle jsem viděla pěknou, ale stárnoucí ženskou.
Ženskou, která chce být šťastná. Ale co bych byla bez své funkce?
Možná bych i Patrika přestala zajímat...

Patrik kouří na balkóně.

David spokojeně odfukuje ve své posteli.

Táňa mluví přímo do kamery, jako by točili její medailon.

Táňa:
Je nesmysl cokoliv pro něho obětovat.
Prostě tuhle funkci potřebuji, abych uživila rodinu..!

0:57 Hranice ČR – den

Na státní hranici přijíždí policejní komando. Rovněž zde zaparkují dva televizní štáby s kamerami.

0:58 Alpská krajina – den

Auto klesá klikatými silničkami Alp.
Patrik řídí a se snaží mít veselou náladu.
David na zadním sedadle hraje mobilem hru.
Táně do smíchu není a strnule přemýšlí.

Patrik:
Mám Viktora rád, ale nevěřím mu...
Hraje sedm her najednou...
A navíc na tebe žárlí...

Táňa:
Víš, jak riskoval, když volal?

Patrik se nevěřicně otočí na Táňu.

Patrik:
Nejde jim o to, aby mě zatkli, ale abych se nevrátil.

Táňa si dá na jeho rameno.

Táňa:
Jestli chceš, někam se spolu ztratíme...
A Markétu mi máma přiveze...
Jako Židi musíme být doma tam, kde nás nechají...

Patrik:
Já nic neudělal...

David na zadním sedadle mlčí strachy.

Táňa:
O to větší svinstva na tebe vyhrabou...

Patrik:
Hodím tě na nádraží a dojedeš vlakem.
Aby tě se mnou neviděli...

Táňa:
Ne! Už v tom stejně jedu s tebou...

Hlas Patrika:
Svíral se mi žaludek. Už nikdy se nevrátit domů?
Zbytek života prožít na útěku, potloukat se někde po ostrovech.
Kateřina by to do toho se mnou nešla.
U Táni jsem si nebyl tak jistý.
Ale jak mám miliardář poznat, kdo kdy mluví pravdu...

0:59 Hranice ČR - den

Zatýkáci komando i televizní štáby jsou v pohotovosti. Dostávají hlášení, že se blíží Patrikovo auto. Každý zaujímá svou polohu.

Zní dramatická hudba, Patrikovo auto projíždí bývalým hraničním pásmem. Ujede však sotva deset metrů, když ho zatýkáci komando zastaví. Patrik je vytažen z auta. Náhodní turisté nevěřícně zírají, zatímco televizní štáby si nenechávají ujít příležitost.

Skopový vrazí Patrikovi před obličej mikrofon.

Skopový:
Dáte tisku nějaký prohlášení?

Patrikovi vlétne do nosu štiplavý odér, ale jeho tvář zůstane neutrální.

Skopový:
Opravdu veřejnosti nic nesdělíte?

Patrik si zacpává nos.

Patrik:
Pane Skopový, zkuste se někdy vysprchovat.

Zatýkají také Jakubíčkovou. Policisté si s tím evidentně neví rady – vždyť ji znají z televize.

David jen bezprizorně přihlíží, poté se rozběhne a bojuje s policisty. Ti ho ihned zkrátí.

0:60 Policejní kancelář - den

Poručík Šídlo, tentokrát již není ve flísové bundě jako minule, ale v parádním maturitním obleku. Od maturity poněkud zmužněl – šponující sako a krátké rukávy jsou toho důkazem. Zřejmě čeká, že bude hovořit v televizi.

V rohu dříme mladý policista; věci se neúčastní, je tam jen kvůli tomu, aby vyslýchaný netvrdil, že byl třeba mlácen.

Šídlo:

Tak vás nepotěším, pane Grossmann!
Objevili se totiž noví svědci!
Potvrdili, že jste toho malého
zahraničního houslistu Lájoše Manolescu
fakticky surově zkopal.
Je z toho mezinárodní ostuda!

Patrik pohlédne na svého advokáta. JUDr. Martínek předá Patrikovi zálohovou fakturu na sto tisíc; zároveň se mimicky omlouvá Šídlovi, že si před ním vyřizuje úřad.

Martínek:

Jen předám zálohovou fakturku.
O jakých svědcích mluvíte, pane poručíku?

Patrik pohlédne na fakturu, z náprsní kapsy vytáhne sto tisíc v tisícikorunách. Balíček předá JUDr. Martínkovi, jako by dával korunu. Šídlo si má asi uvědomit, že za Patrikem je tolik peněz, že se od něj nechají rádi uplatit i všichni Šídlovi kolegové. Takže to bude Šídlo, koho ta mašinérie smete.

Šídlo:

Vy mi nesmíte zasahovat do výsledku.
Bude nutný na něj uvalit koluzní tu, vazbu.
Tentokrát se z toho nedostane!

Šídlo fascinovaně zírá na hromádku peněz. Zároveň se snaží zachovávat řádný služební postup. JUDr. Martínek znovu počítá peníze, nicméně setrvává u laskavého tónu.

Martínek:

Co nám tak prozradit, kdo jsou ti svědci?
Aby to nebyl někdo, komu by taková
křivá výpověď nápadně pomohla.

Šídlo si přikáže nedívat se na peníze a vytáhne na stůl tlusté desky.

Šídlo:

Taky jsme nasbírali materiály o vašich
velkých ekonomických podvodech s DPH!

Martínek se naštve, že ho Šídlo pořád vyrušuje, takže to nemůže spočítat. Hodí prudce balíček na stůl a ten se rozlétne.

Martínek:

Námitka. Nepřípustné rozšiřování obvinění.
Na to si zahajte jiné řízení. Jako veřejnoprávní orgán máte
možnost jednat jen v rámci zákona, pane poručíku.
Teď abych to počítal znovu...

0:61 Policejní chodba – den

Policista vede Patrika chodbou, Martínek jde s nimi, o něčem se domlouvají. Chodbou proti nim kráčí kapitán Viktor vedený dvěma kolegy, na ruku má pouta. Tentokrát je poprvé Viktor v uniformě. Dokonce ve slavnostní. A ani tentokrát neztratil svoji bodrou náladu.

Viktor:

Dobry den... Jsou to šašci, co?

Patrik:

Dobry den...

Martínek se v chůzi naklání k Patrikovi a šeptá.

Martínek:

Jakmile dopraví soudci návrh na vazbu,
soudce má 24 hodin na rozhodnutí.
Hlavně se nesložte, je to hra o čas...

Patrik:

To, že jsme potkali Viktora...?

Martínek:

To si piště, že to načasovali...

0:62 Cela – den

Patrik je zavřený v kleci, tvář lehce zarostlá.

Ticho.

Patrik přechází sem a tam.

Patrik si sedne.

Přichází policista a houkne.

Policista:

Grossmann, povolili jsme vám návštěvu, vztyk.

Za policistou stojí Katka a David.

Patrik si stoupne k mřížím.

Kateřina se skoro dotkne jeho prstů na mřížích.

Patrik:

Ahoj Kateřino!

Ze zadu se ozve nesměle policista.

Policista

Můžete se mi teda, slečno Hodžová, podepsat.

Kateřina jako profesionálka se okamžitě rozzáří. Podepisuje se policistovi do zápisníčku a nešetří úsměvem.

Kateřina:

Jasně.

Policista:

Mně se fakt v té televizi hrozně líbíte.

Patrik z klece bezmocně přihlíží, jak Kateřina pořádá autogramiádu. Kateřina se k němu konečně obrátí, ale už se nesměje.

Kateřina:

Urazil jsi mou lásku, jestli si to nepochopil.

Jsem zvědavá, co mi ukážeš, až přijdeš!

Ale ty už asi nepřídeš, protože si vás tady všechny nechaj!

Tady s ní můžeš šukat rovnou na cele, když vás připustí...

Patrik:

Katko, je tady David...

Kateřina:
Ať ví pravdu, chudáček!
Se mnou jsi nikdy nechtěl dítě! A s ní jo? Že jo!?

Kateřina přivine Davida mateřsky k sobě. Téměř pláče. Poté Davida skoro odhodí a vrhne se na mříže a spustí hysterický křik. Policista musí zasáhnout, přestože mu je Kateřina sympatická.

Policista:
Slečno Hodžová, jestli budete vykřikovat,
budeme muset vaši návštěvu ukončit...

Kateřina znovu obejmě Davida, aby předvedla svou mateřskou lásku. Před poslední větou odsune Davida dozadu a co nejvíc se přiblíží k Patrikovi. Poslední větu zašeptá, aby nikdo neslyšel.

Kateřina:
Lehkýho uděláš ředitele zpravodajství!
On jediný tě z toho může dostat!
Jinak tady zhniješ zaživa, to ti garantuji...

Kateřina začne propadat hysterii, jako by měla pocit, že se rozdává na divadle.

Kateřina:
Takže mě chceš odkopnout?!

Policista:
Slečno Hodžová...!!!

Kateřina:
Ty hajzle. Ty jsi takovej hajzl!!!

Následně napadne Patrika pěstičkami.
Policista zasáhne a odvádí pištící Kateřinu pryč.
David pláče, neví, kam jít a co má dělat.
Patrik mu podá ruku a naznačí mu, aby šel za Kateřinou.

Hlas Patrika:
Tak Kateřina není zas tak blbá....
Bude lepší mít toho Lehkýho pod kontrolou...
Než zase něco vyvede...
Než Kateřina zase něco vyvede...

Patrik zůstane zase sám.
Sáhne do kapsy saka, ale pak si uvědomí, že mu všechno sebrali.
A ruka bez mobilu je zcela bezmocná.

Hlas Patrika:
Musím někde sehnat mobil...
Ale kdybych si pamatoval aspoň nějaký číslo...?
Aspoň jediné číslo...?
Proboha, já neznám na nikoho číslo...

0:63 Ulice na sídlišti - den

Táňa s dcerou Markétkou se vrací večerní ulicí domů, v ruce lehký nákup.
Náhle ji cestu zastoupí Kateřina, která byla schovaná za rohem.

Kateřina:
Paní Jakubíčková?

Táňa Kateřinu okamžitě pozná.

Táňa:
Dobrý den.

Kateřina:
Doufám, že se vám nemusím představovat?

Ty dvě proti sobě stojí a konfrontují se pohledem.
Kateřina se snaží neustále natáčet směrem k zaparkovaným autům.

Táňa:
Když jste poznala vy mě...

Kateřina:
Nesekejte tady patky. Jestli nechcete,
abych vás zničila, tak se přestaňte tahat s Patrikem.

Táňa pokračuje v cestě domů, ale Kateřina ji strhne za rameno a otočí si ji.

Kateřina:
Máme s Patrikem fungující vztah.
A dítě, které je na nás obou citově závislé.

Táňa se jí chce vytrhnout, chytí za ruku Markétku a táhne pryč.

Táňa:
Nezlobte se, musím jít.

Kateřina ji dá facku a poté začne mlátit kabelkou i pěstičkami.

Kateřina:
Nikam nepůjdeš...!

Táňa složí odborným chvatem Kateřinu na zem. Během rvačky vylezli zpoza automobilů fotograf s fotoaparátem i s videokamerou a novinářka.

Táňa:
Ty huso pitomá?

Kateřina se natáčí tak, aby ji mohli dobře fotit.

Kateřina:
Komu říkáš ty huso pitomá, víš, kdo já sem?

Kateřina dřepí na zemi a bezmocně řve na Táňu, která odchází. Fotograf vše snímá kamerou a zároveň fotí.

Táňa:
Sorry, na vaši úroveň nikdy neklesnu,
abych se s vámi takhle tahala...

Novinářka předbíhá Táňu a zastupuje jí cestu. Fotograf se snaží Táňu natáčet.

Táňa:
Vypadněte, blbečci.

Novinářka:
My jsme novináři. Chcete veřejnosti něco sdělit.

Táňa:
Kretění!

Kateřina připoutává pozornost na sebe.

Kateřina:
Viděli jste to, jak mě chtěla zabít? Máte to natočené?

Fotograf nepomáhá Kateřině na nohy, raději kontroluje na displeji záběry.

Fotograf:

Jo, to bude bomba na titul! A ještě to strelíme do televize.

Když se Kateřina nedočká pomoci, zvedne se sama.

Kateřina:

A klidně tam dejte, že na mě tak vyjela,
protože na mě žárlí! Jako že chtěla hlásit večerní zprávy...

Novinářka spěšně odchází.

Novinářka:

Jasně a příště nás zase pozvi, kočko.
Dáváš nám skvělý typy. Pá...

0:64 – Byt Táni – večer

Na televizní obrazovce se objeví ve snobských kulisách nezbedná moderátorka.

Nezbedná moderátorka:

A teď máme pro vás, milí hajsesajtáci opravdu pikanterii.

*Mez policejní mluvčí Táňou Jakubičkovou
a naší oblíbenou rosničkou Kateřinou to skutečně vře.*

*O co jde jiného než o chlapa...
kontroverzního miliardáře Patrika Grossmana!*

Před obrazovkou, ve standardním panelákovém pokoji sedí v křesle maminka Táni.

Na obrazovce se odehrává potyčka mezi Táňou a Kateřinou avšak poněkud ve zkomoleném sestřihu.

Kateřina:

Máme s Patrikem fungující vztah.

Táňa:

Ty huso pitomá!

Kateřina:

A dítě, které je na nás obou citově závislé.

Táňa složí odborným chvatem Kateřinu na zem. Vypadá to, jako by na Kateřinu sama zaútočila. Kateřina leží na zemi a bezmocně křičí. Táňa odchází, novinářka ji zastupuje cestu.

Novinářka:

My jsme novináři. Chcete veřejnosti něco sdělit.

Táňa:

Kreténi!

Maminka neví, co si má počít, tak vstane.

Maminka:

Táňo! Táňo, kde seš?! Teď tady o tobě...

Táňa stojí ve dveřích, na oku flastr; celou reportáž slyšela.

Táňa:

A co mám dělat?

Maminka:

Já ti říkala, aby ses nechovala jako nějaká celebrita...

Víš, jak se teď budou na Markétku dívat...?

Markétka se přivine k Táňě; neví, o co jde, ale cítí, že jsou ohroženi.

Maminka to myslí dobře, ale tahle situace je nad její chápání.

Maminka:

To ses přece nemusela nechat hned natáčet..?

Jak to vysvětlím lidem?

Jak se na mě budou všichni koukat...?

Táňa:

Mami, přece znáš bulvár...

Táňa hledí Markétu.

Maminčin ustaraný obličej.

Maminka:

A máš ho ráda? Říkají o něm...

Táni unavený obličej.

Táňa:
Mám ho ráda...

Maminka:
Tak to jo...

Maminka si znovu sedá do křesla a snad se jí trochu ulevilo.

0:65 Ředitelna TV One – den

Rázný ještě není schopen uvěřit svému štěstí, že se stal ředitelem TV One. Proto ještě nezasáhl do vkusu svého předchůdce. Kancelář je zařízena v duchu kýčovitého postmodernismu, v němž dominují trpaslíci Milana Knižáka. Dominantní je i logo TV One.

Hlas Rázného:
Hergot, tak já jsem ředitelem televize...
To bych teda ani ve snu nečekal...
Teď teprve nastane ten mohutný, nedozírný příval peněz...
Teď teprve zmodelujeme diváka k obrazu svému...

Egon si právě prohlíží trpaslíka, v tom okamžiku vstoupí „zděšená“ sekretářka, úžasná kočka, což rovněž Ráznému nesedí. Než stačí sekretářka cokoliv sdělit, odsune ji Kateřina bokem a zcela suverénně ovládne prostor.

Kateřina:
Teda Egone, já tě nepoznávám, ty jsi úplně změnil vkus.

Egon se snaží zakrýt trpaslíka, stydí se za něj.
Kateřina ho přátelsky poceluje, což je Ráznému sympatické jako operace zubů, ale musí se tvářit mile.

Rázný:
To je po předchůdci. Já si to tady zařídím jinak!

Ani jsme si nevšimli, že s Kateřinou přišel Ivan Lehký. Rovněž se snaží tvářit přátelsky. Když jsou všichni tak přátelští, sekretářka se dekuje.

Lehký:
Ahoj Egone.

Rázný:
Co ty tady?

Ti dva se tváří jako staří známí, ale nevěří si ani slovo. Jsou si vědomi, že by si mohli navzájem těžce ublížit a naopak. Kateřina ovládá situaci.

Kateřina:
Patrik má výborný nápad.

Rázný:
Ty to proti nám celý šíješ, co...?

Kateřina nejlíp ví, jak to na světě chodí.

Kateřina:
Neulpívej ne detailech, takový je shov byznys.
Jágr teď taky hraje NHL ve Vošingtonu proti Pičburku,
Přitom Pičburk byl kdysi jeho mateřským týmem.

Lehký je lehkost a sladkost sama.

Lehký:
Já s Patrikem vždycky chtěl dělat!
To vy jste mi namydli schody.

Kateřina:
Prostě Patrika napadlo, že teď, když Gold odešel...

Lehký:
Jako že byste mě mohli trejdovat...
když jsme u těch hokejových průměrů...

Rázný rozpřáhne ruce, na tohle rozhodnutí je jen malý pán.

Rázný:
Patrik mi o tom nic neříkal...

Kateřina je konspirativní a má převahu.

Kateřina:
Na rozdíl od tebe jsem s Patrikem ve spojení!
Nedovedeš si představit, co jsem cítila,
když jsem ho viděla v tý kleci...

Kateřina začne Ráznému prohledávat skřín, kde najde whisky, kterou všem třem nalije. Lehký třímá skleničku, aby si s Rázným přit'ukl.

Lehký:
Vládní strana vám půjde na ruku, to ti garantuju.

Kateřina převzala sebevědomí a vystupování Lehkého.

Kateřina:
Nebo vám to tady necháme vybílit policajtama!

Lehký si pohrává se svým elegantním mobilem.

Lehký:
Můžu vám nabídnout něco, z čeho všichni padnou.
Patrika budou muset okamžitě pustit, protože
policie vycházela ze špatných informací...
Pust si to a můžeš to volně použít...
Dám ti to zadarmo...

Lehký podá Ráznému svůj mobil. Rázný se podlézavě usměje. Poslušně si přit'ukne. Obává se, že na tuhle alianci nemá, a proto se jí chce alespoň zavděčit. Kumpánsky plácne Lehkého po rameni.

Rázný:
Ty jsi taková svině,
že se fakt můžeš hodit...

I Lehký vyznamenává Rázného.

Lehký:
Že jo? To samý můžu já říct i tobě...

0:66 Bachařova kancelář - večer

Na televizní obrazovce probíhá reportáž TVOne:
Jsou to původní záběry, které byly natočeny před vilou, jak Patrik hladí Lájoše.

Patrik:
„Já ti rozumím, jsou na tebe zlí, co?“

Lájoš kopne Patrika do holeně.

*Lájoš:
„Naval kilo, ty pičo!“*

Záběr pohlazení se náhle zastaví a vrací zpátky a pak se animací mění pohlazení na facku.

*Komentář:
Tady vidíte detailní postup,
jak pomocí 3D animace lze cokoliv změnit na cokoliv...*

Patrik spokojeně sleduje televizi v bachařově kanclíku.
Bachař mu dokonce uvařil kávu a půjčí svůj mobil.
Za to mu Patrik šoupne pětistovku do čepice od uniformy.
Bachař si a úslužně ukryje odměnu.

*Komentář:
Všechny záběry natočené před Grossmanovou vilou
byly evidentně uměle vyprovokované
a poté na počítači natrikované...*

Patrik mačká mobil.
Bachař zírá na televizi a nechápe, že Patrik na obrazovce je ten samý, který sedí vedle něho.
Patrik úsilovně mačká mobil.

*Komentář:
Jedná se o tak dokonalou animaci,
že ani odborník nic nepozná...*

Patrik stále mačká mobil a dává k uchu.

0:67 Hala Vily - noc

V hale hraje obří televize, kde pokračuje reportáž TVOne.

*Komentář:
A právě touto fňgovanou animací začalo
nespravedlivé stíhání podnikatele Patrika Grossmana...*

Kateřina a David spokojeně sledují televizi.

Zvoní mobil, David sebou trhne a přiloží k uchu.

David:
Ahoj tati...

Hlas Patrika:
Davide! Sláva žes to vzal!
To je jediný číslo, který si pamatuji z hlavy...
Teda trvalo mi to, než jsem na to přišel...

Kateřina se vystrašeně podívá na Davida.

Kateřina:
To je táta...?

David kývne na Kateřinu.

David:
Už tě pustěj, vid'...?

Hlas Patrika:
Hele potřebuji, abys otevřel můj počítač, jo?
A nadiktoval mi nějaký telefony...

David vstává z pohovky a jde ke stolnímu počítači.

David:
Jo, už du....

Hlas Patrika:
Kateřina je doma...?

David:
Jo čumí na tu reportáž...

David zapne počítač a čeká až naskočí.

Hlas Patrika:
Hlavně Davide, choď teď všude s ochrankou...
I do školy...

David:
Dont vary, vole...

0:68 V autě Rázného - noc

Rázný rázně řídí, přitom sleduje televizi, přitom bere mobil.

Rázný:
Pate... seš to ty? Jak to, že můžeš volat?

Hlas Patrika:
Za peníze ve vězení mobil...

Rázný je nadšen, že může sdělit Patrikovi dobré zprávy.

Rázný:
Odvysílali jsme Lehkého reportáž...

Hlas Patrika:
Viděl jsem to...

0:69 Bachařova kancelář - večer

Patrik hledí na televizi a mluví do mobilu.

Patrik:
Tak to teď proti němu rozjedeme...

Hlas Rázného:
Cože? Já mu slíbil mu spolupráci...
Kateřina...

Patrik rázně křikne.

Patrik:
Ale já ne...!
Za to, co celou dobu vyvádí?
Za to teď pude ke dnu...!

0:70 V autě Rázného - noc

Rázný:
Pate, za Lehkým stojí premiér...

Hlas Patrika:
Za rok vyhraje volby opozice!
Už mě kontaktovali...

Rázný:
Já bych to zvážil...
Abychom si nekopali hroby...

Řev Patrika.

Hlas Patrika:
Tak kdo je tady šéf...?!

Rázný musí dát mobil od ucha aby neohluchl.

0:71 Kopka na policii – den

U stolku sedí Táňa; na očích má velké černé brýle.
Dozorce přivede rozespaleho Patrika do kopky, v níž se odehrávají setkání mezi obviněnými a jejich obhájci.
Dozorce Patrika popostrčí, aby ho zavřel za mříž, která přepažuje místnost.

Táňa:
Ale to snad nebude třeba.

Dozorce si rád zaflirtuje.

Dozorce:
To byste koukala, jak někdy ti parchanti vyváděj.
Jsou nadržený a taková pěkná kočka...
Kdyby něco, tak zmáčkněte tenhle knoflík a my přijdem...

Táňa:
Jistě.

Dozorce za sebou zavře dveře. Patrik se chytne mříží.

Patrik:
Táňo...

Táňa se chová neosobně. Sedá si ke stolečku, vytahuje spis.

Táňa:
Tak co s vámi, pane Grossmanne...

Když si je Táňa jistá, že z téhle strany ji kamera nebere, usměje se spiklenecky na Patrika.

Patrik:
Jak to, že tě sem pustili...?

Táňa:
Judr Martínek mě přijal jako koncipientku.
Takže tě můžu navštívit kteroukoliv denní i noční hodinu...

Táňa drobným gestem Patrikovi naznačí, aby se také posadil. Za mříží je židle.

Patrik:
Ještě že máme lidský práva.
Nejraději bych tě vojel...

Těla obou postav musí působit tak, jako by probíhal standardní hovor mezi klientem a obhájcem.

Táňa:
Na to si prý máme dát pozor, říkal doktor Martínek.
Mají tady kamery, ale zvuk brát nesmí, takže nás neslyší...

Táňa bradou naznačí, kde je kamera. Nad dveřmi, proti mříži a proti Patrikovi.
Táňa sundá brýle a na oku má modrý monokl.

Patrik:
Co to máš...?

Táňa:
Dostala jsem přes hubu...
Od tý tvý...

Patrik si to snaží dát všechno dohromady.

Táňa:
Taky mě vyhodili od policie...
Viktora mají pod taky zámekem...

Patrik zírání, kolik se toho za těch pár dní jeho nepřítomnosti odehrálo.
Táňa si je vědoma, že zcela ztratila veškerou společenskou atraktivitu.

Táňa:
Tak co teď? Chcete mě ještě, můj pane...?

Táňa si opět nasadí brýle a smutně se usměje.

Patrik se chce k Táňě přiblížit, ale zadrží ho mříže.

Patrik:
Pojď sem...
Ať tě pohladím...

Táňa:
Martínek by přišel o licenci...

Patrik:
Moje televize připravuje další reportáž.
Všem v týhle zemi bude pořádně hodně horko...

Táňa pochoduje prsty po svém stehně směrem k Patrikovi.

Táňa:
Mě je horko už teď...

Táňa pomalu, avšak cíleně roztahuje nohy, čímž si zvedá sukni.

Táňa si jezdí rukama po vnitřní straně stehů; tak, aby to bezpečnostní kamera nemohla zaznamenat.

Patrik se dotkne rukou mříže. Táňa se dotkne jeho ruky. Patrik se zakloní, čímž situaci zcela zruší.

Patrik:
Raději se nepřibližuj...
Nebo to, zmetci, prodaj do bulváru...

Patrik sedne na židli. Táňa souhlasně přikývne.

0:72 Bartolomějská ulice – den

Před vchodem na polici jsou zaparkovaná prázdná policejních auta.

Na chodníku stojí kamerový jeřáb, technici ho obsluhují.

Přichází skupina Rómu s ručně malovanými transparenty.

PUSTE PATRIKA GROSMANNA

OSVOBOĎTE PATRIKA GROSSMANNA

ŽIDI A CIKÁNI SPOJTE SE

Kolemjdoucí lidé se zastavují a hlasitě diskutují.

V přenosovém voze TVOne sedí režisér, střihači a napjatě sledují monitory.

Režisér hlásí do vysílačky.

Režisér:
Sjed'te dvojkou na detail toho cigoše...

Romský předseda si nebere servítky a křikne na policistu, který blokuje vchod na policii.

Předseda:
Koukejte ho pustit...!
Puste toho žida...!
Rasisti!

Mezi cikány se objeví ortodoxně oblečený Rabín.

Reportér TVOne zvedá mikrofon a usmívá se na kameru.

Reportér:
Podle našich zdrojů byla rasová diskriminace
a uvěznění židovského podnikatele Grossmanna
předem připravená akce...

Reportér posune mikrofon před předsedu PEEN klubu pana Jánského, který stojí na chodníku a tvář má naléhavou.

Jánský:
Slované mají k pogromům historický sklon.
Chtělo by se prohlásit, že atavistická touha davu zničit silnějšího,
jemuž nemůžeme lukrativně podlézat, je nezničitelná...

0:73 Vinárna na nábřeží – den

Na televizní obrazovce pokračuje reportáž z Bartolomějské ulice:

*Jánský:
A proto vyzíváme všechny slušné občany, aby se dostavili
na tuto demonstraci do Bartolomějské ulice...!
Demonstraci za propuštění Patrika Grossmann...!*

*Reportér:
Celá věc souvisí s privatizací Komerční banky...*

Lehký s Kateřinou sedí u prostřeného stolu a konzumují obří langustu.
Lehký otevře pusku, ale už ji nezavře, zírá na televizi.

*Reportér:
PhDr. Ivan Lehký, poradce pana premiéra,
údajně zkostruoval celou reportáž s rómským chlapcem,
aby obvinil Patrika Grosmana z rasizmu...*

Na obrazovce se objeví fotografie Lehkého s mobilem u ucha.

Lehký zírání na svoji fotografii a je v šoku.
Kateřina zírání na Lehkého, ale zatím jí nic nedošlo.

Lehký:
To sou svině...

Lehký se nenápadně rozhlíží po místnosti, jestli ho nikdo nepoznal.

Na obrazovce se objeví starostlivá tvář pana Prezidenta.

*Prezident:
Pro mě je to celé naprosto, ale naprosto jasné.
Je to ošklivá závist. Závist. Závist. Závist...*

Lehký vztekle odhodí příbory.

Lehký:
Ten Rázný nás normálně podrazil ...

Kateřina má svůj tradiční nápad.

Kateřina:
Tak ho nech zatknout...

Lehkém už zvoní mobil. Koukne na display.

Lehký:
Ach jo...

Lehký stiskne mobil.

Lehký:
Čau bejku... no, vymklo se to trochu... klídek...

Lehký se celý třese.

Lehký:
Tak mu sebereme licenci TVOne...
Zmáknu televizní radu..

Hlas ministra je rovněž zoufalý.

Hlas Ministra:
Jo? A do tý doby nás vodvaří...

Lehký chodí po vinárně mezi stoly a už mu je jedno, že ho všichni pozorují.

Lehký:
Tak já nevím, nevím, co dělat...?!
Tak mu vypneme vysílač...

Hlas Ministra:
A zítra pudem sedět všichni...!
Včetně tebe...!

Lehký dostává spásný nápad.

Lehký:
Zaříd'te, abych se dostal na jeho výslech...
Hned dneska...

Lehký se proměnil, obrazně řečeno, v tank, který se nedá zastavit, chodí po místnosti mezi stoly, Kateřina cupitá za ním, až nakonec vyjdou z vinárny na nábřeží.

0:74 Nábřeží Vltavy - den

Lehký krouží a Kateřina jako vlečka za ním.

Lehký:
Hlavně ať u toho není ten jeho židáckej právník...

Lehký:
A potřebuju dva bývalý policajty...
Spolehlivý a všehoschopný...
Nejpozději ihned...

Kateřina má o Lehkého upřímnou starost.

Kateřina:
Blbý, co...?

Lehký se na ní chladně podívá.

Lehký:
Kdy se vracívá ten jeho kluk ze školy...?

0:75 Před Grossmannovou vilou – večer

David se školní brašnou letí vzduchem.
Ruce jakéhosi pořeza ho hodí na zadní sedadlo auta, kde sedí další drsňák.
David začne křičet směrem k vile.
Přes kapotu auta, které vozí Patrika do školy, leží svíjející se bodyguard. Rád by pomohl, ale nemůže se hnout.

David:
Pomóc! Pomóc...!

Pořez usedne vedle Davida.
Drsňák zalepuje Davidovi pusu páskou.
Slepují mu také ruce za záda.
David kňučí a fňuká.
Řidič zařadí, auto vyrazí z ulice.
Ze zahrady vili přibíhá mohutný chlap, tasí pistoli, ale pozdě.
Auto mizí v ulici.

Hlas Drsňáka:
No už neplač, malej, strejda se na tebe těší...
Strejda ti ukáže ptáčka...

0:76 Bartolomějská ulice – večer

Televizní lampy osvětlují dramatickou atmosféru.

V ulici je několik televizních štábů.

Ze všech stran přicházejí lidé a přidávají se ke skandování.

Dav:
Puste žida! Puste žida!
Rasisti! Rasisti!

Reportér TV One se ujímá slova.

Reportér:
Ano, už je tady snad 10 tisíc lidí.

Cikáni spolu s Rabínem také skandují.

Všichni:
Puste žida! Puste žida!
Rasisti! Rasisti!

Policajti v helmách a se štíty se nevědí rady, čekají na pokyn k zásahu, ale ten odnikud nepřichází.

Cestu mezi demonstranty si klestí Lehký, za ním klopýtá Kateřina.

Ale to už jim cestu zatarasí obří postava reportéra Skopového s napřaženým mikrofonem a štábem za zády.

Skopový:
Pane Lehký...
Co vy si myslíte o této demonstraci...?
Je zadržení podnikatele Grossmana oprávněné...

Lehký je zaražen a začne poněkud koktat.

Lehký:
Promiňte teď nemám čas...

Prosmekne se a mizí v davu.

Skopový:
A vy slečno Hodžová....
Udržujete s trestaným Patrikem stále intimní styk...?
Jste častěji viděna s poradcem premiéra panem Lehkým....

Kateřina sebou cukne a neovládne se.

Kateřina:
Děte do hajzlu ...!

Kateřina mizí ve skandujícím davu.

Skopový se hořce usmívá a mluví do kamery, jakoby točili jeho medailón.

Hlas Skopového:
Je to, jak jsem tušil!
Lehký prodal tomu Grossmanovi moji reportáž!
A celou dobu pracoval pro něho...!
Ještě že jsem si ho dycky nahrával...!
Teď ho udělám hajzla...!

Lehký ukáže průkaz a policejní ochranka ho pustí do budovy. Kateřinu ale zadrží. Ta se zoufale rozhlíží běsnícím davem.

Dav:
Puste žida! Puste žida!
Rasisti! Rasisti!

0:77 Policejní kancelář - večer

Poručík Šídlo, stále ve svém někdejších maturitním obleku, opanuje prostor za svým stolem. Patrik sedí na svém místě. V rohu dřímá mladý policista; věci se neúčastní, je tam jen kvůli tomu, aby vyslýchaný netvrdil, že byl třeba mlácen.

Patrik:
Odmítám výslech bez právního zástupce.

Šídlo:
Jde o neodkladný úkon... na to máme právo.

Otevřou se dveře, vchází usměvavý Lehký, rozpřáhne svou vstřícnou náruč.

Lehký:
Pane Grossmane, co tady děláte...?

Lehký nabízí Patrikovi pravici, ale ten jen zírá. Lehký jasným gestem vydává Šídlovi rozkaz.

Lehký:
Jděte se nasvačit!

Druhý policista se ihned dekuje.

Šídlo je také submisivní, ale náhle se pokusí vzdorovat.

Šídlo:
Já vím, měl jste přijít, hlásili mi to z ředitelství...

To už Lehký řve jako generál na inspekci.

Lehký:
Tak ať už tě tady nevidím!
Jinak budeš šlapat chodník, chcípáku...!

Šídlo vyběhne z kanceláře.

Lehký:
Někteří lidi holt mají dlouhý vedení,
Že jo, pane Grossmane...

Patrik se rozesměje. Vzápětí zvážní a do jeho tváře se vrátí pohrdání.

Patrik:
Lehký, co to předvádíte?

Lehký se probírá Šídlovými složkami na stole. Jeden papír se mu nelíbí, a proto ho ztopí.

Lehký:
Nevím, pane Grossmane, kdo co předvádí...?
Porušujete dohody...

Patrik:
Byl jste to vy, kdo začal s podrazama...

Jejich obličej se zůstanou konfrontačně u sebe, ale Lehkého obličej je uvolněnější.

Lehký:
Těžko říct, kdo vlastně začal...
Ale já jsem teď vaše záchrana...
Beze mně tady shnijete...

Patrikův obličej se nepohne. Vzájemně vnímají svůj dech i s jeho pachy.

Patrik:
Vy tu shnijete. A já odtud odejdu...

Patrik si sedá zpět. Tentokrát předstírá dokonalou pohodu on.

Lehký se elegantně prochází po kanceláři.

Lehký:
Aha, takže vy si myslíte, že máte s tou televizí navrch?
Tak zavolejte na číslo...

Lehký vyndá telefon a vymáčkne číslo. Telefon podá Patrikovi, ten znejistí, jako by tušil, o co půjde.

David, m.o.:
Tati...!

Patrik:
Davide... Co je?

David, m.o.:
Tati, chytli mě a někam odvezli...
Je tady nějaký nahej chlap s maskou a...

Telefonát je na druhé straně ukončen.

Patrik zoufale vyskočí. Chytne Lehkého pod krkem, praští ho pěstí, ten dopadne na stěnu. Do místnosti vpadne Šídlo s druhým policistou, jdou Lehkému na pomoc.

Lehký:
Vypadněte idioti!

Policisté poslušně zmizí.

Šídlo:
Promiňte, pane Lehký...

Lehký se znovu pokusí o přátelský tón.

Lehký:
Budeš se ukájet pomstou na nějakým Lehkým?
Kvůli tomu obětuješ syna?
Ten se z toho šoku už nikdy nevzpamatuje...

Patrik si drží hlavu v dlaních a nechce tomu uvěřit.

Patrik:
Ty si zmrď, ty si zmrď...

Patrik chytí Lehkého znovu pod krkem, ale jeho to nevyvede z míry, jako by měl z toho mlácení zvláštní potěšení.

Lehký:
Ať chceš nebo ne, patříme k sobě.
Buď půjdeme společně nahoru,
nebo se navzájem zničíme.
Máš ještě minutu a půl...

Patrik Lehkého pustí.

Patrik:
Hned jim zavolej, ať ho nechaj...

Patrik je zlomený. Lehkého obličejí vládne stálý úsměv.

Lehký:
A necháš ty celý kampaně proti mně!
A nikdy proti mně už nevystartuješ!
A v televizi se mi veřejně omluvíte!

Lehký nabízí Patrikovi ruku, která zůstane viset ve vzduchu.

Patrik:
Ano. Zavolej tam.

Lehký:
Ruku na to!

Patrik mu podá ruku, Lehký ji stiskne.

Lehký:
A sakra, došla mi baterka...
To nestihneme, mají jasný rozkaz...

Lehký manipuluje s mobilem, jako by mu vypověděl službu. Patrik je opět na nohách.

Patrik:
Tak zavolej s mýho!

Patrik zbrkle nabízí svůj mobil.

Lehký:
Kurňa, ale já si nepamatuje jejich číslo...

Patrik vytřeští oči. Lehkého to rozesměje.

Lehký:
Pochopitelně jen humor,
moje baterka nikdy neselže...

Patrik se napřáhne a znovu ho srazí pěstí.
Lehkému se řine krev z nosu, utírá se kapesníkem, nicméně pobavený výraz
z jeho tváře nemizí.

Lehký:
Oukej, oukej, už tam volám...

Vymáčkne číslo a hlásí.

Lehký:
Mládenci, tady major Zeman...
Akce skončena! Vraťte mládě do hnízda...

Patrik se opře o zeď, je mu fyzicky špatně.

Lehký:
Tak pojd'te pane Grossmann,
už toho bylo dost, vypadneme odsud...

0:78 Policejní chodba - den

Rozletí se dveře kanceláře. Vychází Lehký, sako od krve. Za ním se sune Patrik.
Bezradný Šídlo mu chce zabránit v odchodu, ale Lehký ho srazí.

Lehký:
Dej ty pracky pryč! Navrhnu ministroví,
aby hned zítra zařídil tvý povýšení. Chceš na ředitelství?

Šídlo:
To bych byl moc rád.

Lehký:
Tak budeš na ředitelství, tady máš moji vizitku.
Dokážeme spolu velký věci...

Šídlo cupitá za Lehkým.

Šídlo:

Ale já musím nějaké formality s panem Grossmanem...

Lehký:

Ty si vyříd' sám...

Šídlo zůstává stát na chodbě a nábožně pozoruje odcházející kumpány.

Šídlo:

Děkuju. Děkuju mockrát. Nashledanou.

Nashledanou pane Grossmane.

Dělal jsem jen svou práci...

Lehký sundá zakrvavené sako a hodí ho cestou do koše.

0:79 Bartolomějská ulice – večer

Patrik vychází z policejních dveří.

Dav ho nadšeně vítá.

Přijíždí auto s pořezama, vyskakuje David, běží k tátovi.

Tisknou se k sobě a pláčou. Dav si myslí, že štěstím. Tleskají jim.

Kamery točí, fotografové fotí.

Auto s pořezama odjíždí.

Lehký si drží kapesník na obličeji. Odchází ulicí, která je plná zaparkovaných policejních aut.

0:80 Před synagogou – den

Hlas Patrika:

Takže jak to všechno dopadlo?

No, asi dobře. Všechno bylo, jak mělo být.

S Táňou jsme se vzali...

Ze synagogy vychází židovská svatba. Ženich Patrik a nevěsta Táňa. Kolem rodiče a příbuzní včetně Davida a Markéty. A samozřejmě přátelé Viktor, Zajíček, Rázný, Maxa, Jánský... Kolem cikánská kapela, primášem je předseda, kterému sekunduje místopředseda. Svatebčané se líbají. Viktor blahopřeje, Rabín blahopřeje. Možná přijde poblahopřát i pan president. Společné foto.

0:81 Pódium – noc

Hlas Patrika:

Kateřina se stala nejpopulárnější
moderátorkou večerních zpráv v zemi...

V záři reflektorů přebírá krásná Kateřina křišťálovou vázu. Vítězně se usmívá a rozdává polibky na všechny strany. Diváci nadšeně tleskají.

0:82 Zpravodajství TV One

Lehký rozdává příkazy na všechny strany.

Hlas Patrika:

Ivan Lehký řídil celé zpravodajství TV One...
a za to mi vycházel vstříc při řízení pana premiéra.

Kateřina končí zprávy a pošle vzdušný polibek Lehkému.

Hlas Patrika:

Lehký a Kateřina se začali mít opravdu rádi...

0:83 Byt Golda – noc

Gold leží na honosném koberci mezi rozsypanými prášky.

Hlas Patrika:

Jen chudáka Golda skolil infarkt...

Lájoš se k němu blíží, snaží se ho probrat, avšak marně. Sáhne tedy Goldovi do saka a vytáhne nabitou peněženku.

Hlas Patrika:

A během chvíle zmizelo veškeré vybavení bytu
i celá sbírka obrazů...

Manolescu překračuje mrtvého Golda, zatímco ostatní Rómové stěhují nábytek.

0:84 Ulice s náklad'ákem - den

Do dálky odjíždí náklad'ák s Goldovými věcmi.

Na korbě spokojeně zpívá a pije klan Manolesců.

Kamera stoupá vzhůru nad střechy domů až do nebe.

Hlas Patrika:
Přítomností kráčíme s klapkami na očích,
teprve budoucnost nám vyjeví,
co mělo jaký význam....

KONEC